Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Romînia liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÎNĂ

Anul XII Nr. 3122
—
4 pagini
20 bani
—
Duminică
17 octombrie 1954

ÎN NUMĂRUL DE AZI

— **Luna Prieteniei Romîno-Sovietice:**
- Cîntecul marii prietenii
- Vizitele oaspeților sovietici (pag. 3-a)

— IOAN GRIGORESCU: **Oaspeți la prieteni (II):** Rostov pe Don, un oraș-grădină (pag. 3-a)

— **Azi, alegeri în R.D. Germană:**
- Cuvîntarea rostită de Wilhelm Pieck
- AL. CORNESCU: Poporul german votează pentru unitate, pace și un viitor fericit. **(Prin telefon de la trimisul nostru special)** (pag. 3-a)

— **A noua sesiune a Adunării Generale a O.N.U.**
- Scrisoarea adresată de A. I. Vișinski președintelui Adunării Generale (pag. 4-a)

— Prima ședință plenară a Consiliului de Stat al R.P. Chineze (pag. 4-a)

— Partidul Comunist Francez cheamă poporul la luptă împotriva acordurilor de la Londra (pag. 4-a)

— Eșecul unei manevre americane menită să ascundă agresiunea armată a S.U.A. împotriva Taivanului (pag. 4-a)

Mai multe produse agricole valorificate prin cooperative

Măreţul program de dezvoltare a agriculturii în următorii 2-3 ani, cuprins în proiectul de Directive al celui de al II-lea Congres al partidului, deschide noi şi luminoase perspective de dezvoltare economică a satului. Potrivit prevederilor sale, vor fi îndreptate spre sate în perioada anilor 1955-1956, 10.000 tractoare, peste 92.000 diverse alte maşini şi unelte agricole, 500.000 tone îngrăşăminte minerale, etc., materiale care vor lărgi baza tehnico-materială a agriculturii, vor ridica nivelul de dezvoltare a acestui important sector al economiei noastre naţionale.

Acestui sprijin frăţesc primit din partea statului, a clasei muncitoare, ţărănimea muncitoare îi răspunde prin participarea tot mai activă la rezolvarea problemelor mari pe care le ridică construcţia socialistă. Astfel, alături de lupta pentru sporirea producţiei agricole, odată cu străduinţa de a-şi îndeplini îndatoririle faţă de stat, ţărănimea muncitoare participă tot mai mult la dezvoltarea schimbului organizat de mărfuri dintre oraş şi sat, baza economică a alianţei dintre clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare.

In munca de achiziţii, cooperativele de consum au obţinut unele realizări contribuind prin aceasta la mărirea fondului centralizat al statului. Măsurile luate de partid şi guvern — în urma plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din august 1953 — pentru stimularea materială a producătorilor agricoli, au creat condiţii unităţilor cooperaţiei de consum pentru a putea munci mult mai bine pe linia valorificării produselor agricole. Rezultatele obţinute în ansamblu arată însă că cu toate condiţiile prielnice create, activitatea organizaţiilor cooperatiste în această direcţie nu se desfăşoară încă la un nivel satisfăcător. Valoarea produselor achiziţionate de cooperative în comparaţie cu valoarea produselor industriale desfăcute la sate este mult mai mică.

Comerţul de întîmpinare, prin care mărfurile cele mai mult cerute de ţărani se schimbă pe produse agricole de mare importanţă ca de pildă cereale, grăsimi, carne, ouă, etc., la preţuri stabilite de stat pentru vînzare-cumpărare, conform unor echivalenţe valorice de schimb, nu este folosit suficient ca o pîrghie importantă de cointeresare a producătorului în valorificarea surplusului de produse prin cooperativă. Mărfurile industriale destinate acestui comerţ nu sînt asigurate la timp şi în cantităţile şi sortimentele necesare. Cooperativele săteşti aduc cantităţi mici de materiale de construcţii ca ciment, ţiglă, cherestea, etc. (mărfuri principale ce se vînd prin comerţul de întîmpinare).

Direcţiile comerciale ale Centrocoop nu urmăresc cu răspundere şi consecvenţă modul cum întreprinderile furnizoare se achită de obligaţia livrării mărfurilor destinate comerţului de întîmpinare. Centrocoop nu controlează de asemenea în suficientă măsură şi nu face răspunzătoare organele regionale şi raionale ale cooperaţiei de consum care nu stabilesc legături permanente cu furnizorii.

La aceste deficienţe organizatorice ale cooperaţiei de consum — în ce priveşte aprovizionarea cu mărfuri destinate comerţului de întîmpinare — se adaugă şi nelivrarea la timp şi în bune condiţiuni a unor mărfuri importante de către unele departamente producătoare şi mai ales de către Ministerul Industriei Materialelor de Construcţii. Livrările de ciment şi ţiglă nu se fac în cantităţi suficiente şi nici la timp. Sînt fabrici de ciment şi ţiglă care nu-şi respectă obligaţiile de livrare către unităţile cooperaţiei a cantităţilor de mărfuri prevăzute în planul de stat. Această situaţie trebuie reglementată de urgenţă.

O altă pîrghie importantă a cooperaţiei de consum în munca de achiziţii este şi sistemul de contractări. Cu ajutorul acestuia, sînt dirijate în mod organizat spre oraş cantităţi de produse agro-alimentare, iar pe de altă parte se influenţează în mod direct dezvoltarea diferitelor ramuri ale agriculturii în concordanţă cu interesele economiei naţionale. Sistemul de contractări de animale şi produse animale simţitor îmbunătăţit şi lărgit, după plenara C.C. al P.M.R. din august 1953, cointeresează tot mai mult producătorii în dezvoltarea producţiei animale.

Congresul cooperaţiei de consum din ţara noastră care a avut loc în august a.c. a criticat practicile birocratice ale unor conduceri de organizaţii cooperatiste — începînd cu Centrocoop, în munca de achiziţii şi contractări. In multe cazuri consiliile de conducere ale unor organizaţii cooperatiste continuă să înlocuiască munca cu membrii cooperatori pentru a-i cointeresa la valorificarea surplusului de produse, cu practica comodă şi birocratică a emiterii de circulări şi instrucţiuni, practică ce este slab combătută şi după congres.

Munca de achiziţii şi contractări desfăşurată de cooperaţie nu s-a bucurat de sprijinul permanent al unor comitete executive ale sfaturilor populare regionale, raionale şi comunale. In ciuda sarcinilor precise pe care le au sfaturile populare pe linia sprijinirii cooperaţiei de consum, mai sînt comitete executive care privesc superficial problemele cooperaţiei, sprijinirea activităţii acesteia, probleme de a căror rezolvare depinde buna desfăşurare a schimbului de mărfuri dintre oraş şi sat, întărirea în ultima instanţă a legăturii economice dintre oraş şi sat, a alianţei dintre clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare, educarea în spiritul cooperării socialiste a oamenilor muncii de la sate.

Analizarea de către comitetele executive a desfăşurării activităţii cooperaţiei pe liniile ei principale — aprovizionarea satelor cu mărfuri industriale şi valorificarea a cît mai multor produse agricole vegetale şi animale — se face încă în numeroase regiuni, raioane şi comune fără consecvenţa şi temeinicia necesară. Nesatisfăcător sînt antrenaţi deputaţii, comisiile de femei şi activele de cetăţeni de pe lîngă sfaturile populare, la sprijinirea concretă a lucrătorilor cooperativelor săteşti.

Din iniţiativa colectivului de muncă al cooperativei din comuna Hălchiu, regiunea Stalin, în rîndurile lucrătorilor din cooperaţie se desfăşoară întrecerea socialistă, în cadrul căreia zeci şi zeci de colective de muncă ale diferitelor unităţi cooperatiste s-au angajat să îndeplinească şi să depăşească planul de muncă, să obţină o sporire a productivităţii muncii şi importante reduceri a cheltuielilor de circulaţie. Apar iniţiative preţioase. Vicepreşedintele cooperativei din comuna Tupilaţi, regiunea Bacău, tov. I. Plugaru, a iniţiat formarea unei caravane cu mărfuri industriale care să meargă prin satele deservite de cooperativă.

Avînd create condiţiile economice, cooperaţia de consum are capacitatea organizatorică necesară pentru a putea cuprinde mai larg una din sarcinile ei principale şi permanente: valorificarea a tot mai multor produse agricole vegetale şi animale, adică îndeplinirea în mod constant a planului de contractări şi achiziţii, atît valoric cît şi pe produse.

Cel de al doilea congres al cooperaţiei de consum a indicat în rezoluţia sa măsurile cu ajutorul cărora situaţia pe această linie poate fi simţitor îmbunătăţită. Ele trebuie aplicate însă cu cu mai multă operativitate şi în primul rînd de către Centrocoop. Căci valorificarea prin cooperative a surplusului de produse agricole este în acelaşi timp avantajoasă pentru ţăranii muncitori şi o condiţie pentru buna rezolvare de către stat a problemelor legate de aprovizionarea populaţiei şi industriei, precum şi pentru sporirea continuă a puterii economice a statului.

SITUAŢIA ÎNSĂMÎNŢĂRILOR

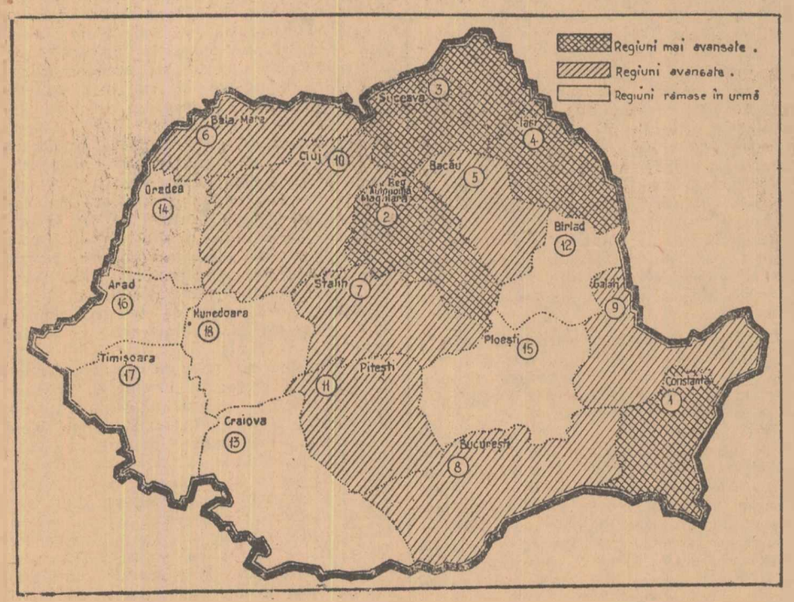

Creşterea continuă a productivităţii muncii, obiectiv central în întrecerea socialistă

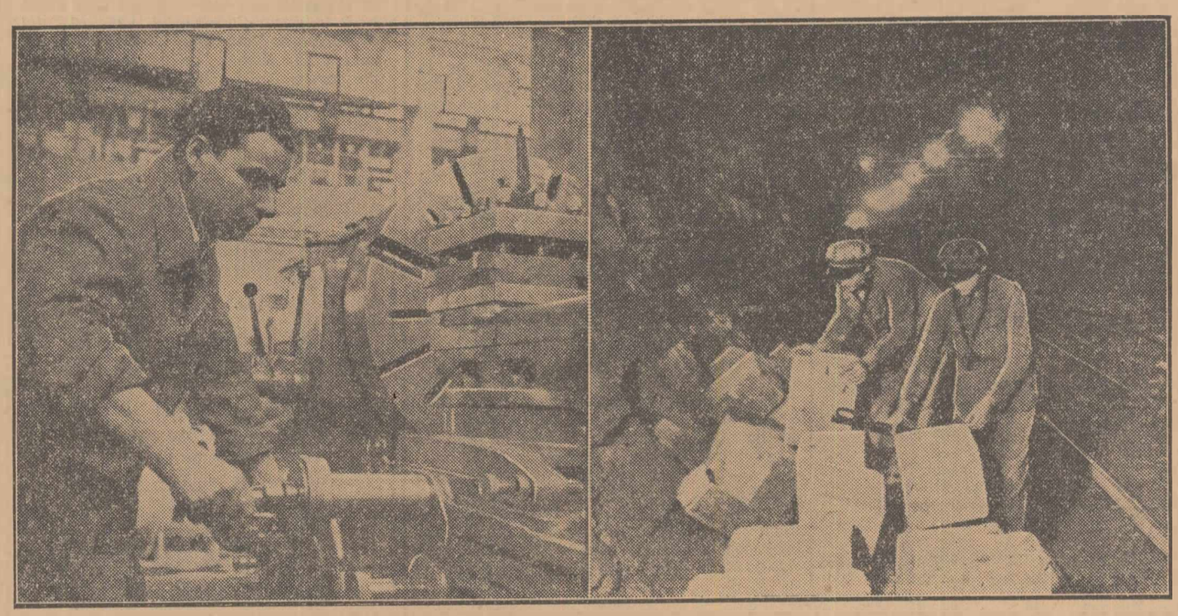

Pentru colectivul uzinelor „Klement Gottwald", un obiectiv de seamă în cadrul întrecerii socialiste îl constituie sporirea continuă a productivităţii muncii. Utilizînd mai deplin capacitatea de producţie a maşinilor, folosind metodele de lucru sovietice, numeroşi muncitori de aici reuşesc să înscrie realizări însemnate. Printre aceştia se numără şi strungarul Toma Stan care prin aplicarea metodelor de lucru sovietice Voroşin, Bikov-Bortkevici, Jandarova, depăşeşte în medie norma cu 150 la sută.

Foto: MIHAI POPESCU

Şi pentru constructorii Hidrocentralei „V. I. Lenin" din Bicaz, întrecerea socialistă constituie un puternic îmbold pentru sporirea productivităţii muncii, pentru intensificarea ritmului lucrărilor de construcţii.

In clişeu: La sectorul tunel intrare, tinerele muncitoare Maria Rusan şi Elena Gozu obţin depăşiri însemnate ale sarcinilor ce le revin.

Foto: AGERPRES

Pe şantierul petrolifer Piteşti

PITEŞTI (de la corespondentul nostru). — Brigăzile de sondori de pe şantierul petrolifer Piteşti se pot mîndri cu însemnate realizări în muncă.

Angajamentul luat de aceste brigăzi a fost depăşit pînă la 9 octombrie cu 1475 metri. Tot pînă la această dată s-au economisit materiale, chimicale, energie electrică, etc., în valoare de peste 30.000 lei.

In cursul lunii septembrie, viteza comercială a exploatare a fost realizată în proporţie de 244 la sută în loc de 230 la sută cît era angajamentul, iar viteza comercială la explorare a fost depăşită cu 177,60 la sută. In aceeaşi perioadă de timp s-au dat în producţie peste plan sondele 450 şi 213. In prezent, metoda forajului rapid şi cu apă se aplică cu succes de către şapte brigăzi de sondori. Brigada lui Ion Soare a săpat o sondă cu 24 zile mai devreme, iar brigada lui Vasile Duţă a forat în două zile peste 400 metri în loc de 90 metri planificaţi. Rezultate deosebite au obţinut şi brigăzile de sondori conduse de Gheorghe Mareş, Vasile Săvescu şi Ion Mirea.

Indrumate de organizaţia de bază şi cu sprijinul colectivului de conducere şi de tehnicienii din cadrul Trestului II foraj, brigăzile de sondori de pe acest şantier sînt hotărîte să-şi îndeplinească cu cinste angajamentele luate, să dea producţiei cît mai multe sonde şi să realizeze tot mai multe economii.

Succesele metalurgiştilor brăileni

O bună parte din angajamentele luate de colectivul uzinelor „Industria Sîrmei" din Brăila în întrecerea socialistă au şi fost îndeplinite. Muncitorii de aici au dat pînă acum, peste plan, mai mult de 6 tone de unelte agricole, 19 tone de sîrmă trefilată, realizînd totodată bunuri metalice de larg consum în valoare de peste 62.000 lei. Productivitatea muncii a crescut cu 2,3 la sută. Acum, la uzinele „Industria Sîrmei" sînt antrenaţi în întrecere socialistă peste 81 la sută din muncitori.

(Agerpres)

Prin utilizarea mai deplină a maşinilor

Pînă la 11 octombrie, harnicele filatoare de la uzinele textile „7 Noiembrie" au dat peste plan 3251 kg. fire de bumbac din cele 6000 kg. cît s-au angajat să realizeze pînă la 7 Noiembrie, iar planul de calitate I-au depăşit cu 4 la sută. Brigăzile conduse de Florica Votrici şi Elena Lambru, care aplică în munca lor iniţiativa filatoarei fruntaşe în întrecerea socialistă Antoaneta Alexovici, au produs fiecare peste plan în această perioadă cîte 240 kg. fire de bumbac.

Realizări de seamă în această perioadă s-au obţinut şi în sectorul de ţesătorie, al cărui colectiv a dat peste plan 1948 m.p. de ţesături şi a introdus în fabricaţie 14 modele noi la articolele Katia, Horia şi Jacard. Peste 96 la sută din ţesăturile livrate în această perioadă magazinelor de desfacere au fost de calitatea I. In primele rînduri ale întrecerii socialiste s-a situat secţia a VIII-a condusă de maistrul Ion Dobrin care a dat cu 16 la sută mai multe ţesături decît prevedea planul. In acelaşi timp productivitatea muncii pe întreaga fabrică a crescut cu 7,8 la sută.

(Agerpres)

Cărbune peste planul anual

TIMIŞOARA (de la corespondentul nostru). — Minerii de la Anina desfăşoară cu succes întrecerea socialistă. De avîntul cu care se lucrează îţi poţi da uşor seama după vagonetii cu cărbune ce nu conţinesc să iasă la suprafaţă. Echipele lui Grigore Achim, Dumitru Munteanu, Ion Dan, brigada lui Ioan Hîrşoveanu şi ceilalţi mineri luptă cu dîrzenie să-şi transforme în fapte angajamentele luate.

Prima depăşire a brigăzii lui Hîrşoveanu a fost de peste 65 la sută. In scurt timp a trecut la aplicarea graficului ciclic, ajungînd la depăşiri de plan zilnice de peste 70 la sută.

De curînd o veste a străbătut regiunea. Minerii de la Anina şi-au îndeplinit planul anual. Acum ei scot cărbune în contul anului 1955.

* * *

Inginerul constructor Luigi Strenati

Anii de facultate au rămas în urmă, o amintire dintre cele mai proaspete şi mai frumoase. Luigi Strenati este astăzi inginer, un intelectual ridicat din rîndurile muncitorilor înaintaţi, unul dintre miile de oameni noi crescuţi în anii regimului nostru democrat-popular. Peste puţin timp îl vom întîlni în laboratoarele Institutului de cercetări ştiinţifice al Ministerului Construcţiilor, studiind, lucrînd la rezolvarea problemelor multiple şi complicate ce se pun acum în industria construcţiilor, la elaborarea de noi metode de lucru, la crearea de noi materiale de construcţii mai bune şi mai ieftine. Simplu zidar care, cu cîţiva ani în urmă, n-avea altă învăţătură decît şase clase primare şi-a ales un fel măreţ, de pionier al construcţiei vieţii noi.

Era în anul 1949...

Galaţi, oraşul trecut prin foc de hitlerişti, se reconstruia. Munca de reconstrucţie paşnică începuse în întreaga ţară, în toate sectoarele de activitate. Se înfăptuia primul plan de stat. Luigi Strenati era muncitor zidar la întreprinderea de construcţii nr. 7, pe şantierul fabricii „Fusul". Era un muncitor harnic. Lucra cu pasiune, ca orice om îndrăgostit de meseria sa şi conducerea şantierului îl aprecia ca pe unul ce-şi cunoaşte bine meseria. Dar dincolo de munca lui de zi cu zi pe şantier, Luigi Strenati nu avea alte preocupări.

Intr-una din seri, un alt zidar mai în vîrstă, care lucra pe acelaşi şantier, îl însoţi pe Strenati în drum spre casă. Pînă atunci nu vorbiseră niciodată mai pe îndelete, ca de la om la om. Doar, arareori, cînd se ducea la vreo adunare sindicală, îl auzea pe Gheorghe Avram vorbind despre lucruri pe care, cinstit vorbind, el, Strenati, nu prea le da de căpătîi. Gheorghe Avram era comunist, secretarul de partid al şantierului.

In seara aceea, cei doi zidari au stat mult de vorbă. Poate că atunci Strenati n-a înţeles toate lucrurile despre care îi vorbise secretarul. Ii era însă clar că trebuie să lupte din răsputeri, să construiască mereu mai mult, să ajute şi pe alţii să facă la fel. Nu va uita niciodată seara aceea în care i-a vorbit secretarul de partid. Toată noaptea s-a gîndit la şantier, la vorbele secretarului. Desigur, erau multe de făcut. Dar cu care să înceapă?

Luigi Strenati a iniţiat pe şantierele de construcţii din Galaţi întrecerea socialistă. Treptat, întrecerea a crescut pînă ce a cuprins toate şantierele. Strenati a obţinut cîteva procente peste normă, apoi încă o normă zilnică în plus, o normă şi jumătate... Noua construcţie de la fabrica „Fusul" a fost terminată înainte de vreme. Celelalte creşteau şi ele mai repede. Intrecerea pornită în cinstea zilei de 23 August 1949 i-a dăruit bucuria primelor succese: A fost declarat fruntaş în muncă.

Cu ajutorul metodei Orlov

Luigi Strenati a trecut apoi pe alt şantier, la o nouă construcţie: o şcoală. Era tot în fruntea întrecerii socialiste. Ajunsese la 5 m. cubi de zidărie pe zi, dar peste această cifră nu putea trece. Nu putea, dar se străduia, se frămînta neconenit. Intr-una din zile a prinut în dar de la organizaţia de partid o broşură scrisă de zidarul sovietic Orlov. Acesta ajunsese la 40 m. cubi zidărie în opt ore. Strenati a citit atent broşura, a studiat metoda vestitului zidar sovietic, apoi a discutat cu Gheorghe Avram şi cu conducerea şantierului. In ziua de 1 septembrie 1949, emoţionat ca un copil ce păşeşte pentru prima dată pragul şcolii, a început să lucreze după noua metodă. In 7 ore de muncă. Luigi Strenati realizase 13 metri cubi de zidărie. Multor lucrători de pe şantier nu le venea să creadă. O asemenea realizare nu reuşise încă nici un zidar în ţara noastră.

Strenati nu s-a oprit însă numai la atît. Un zidar sovietic îi ajutase pe el să lucreze mai cu spor. Era de datoria lui să facă la fel, să ajute şi el pe alţii. După cîteva zile, a pornit să cutreere şantierele, să arate, practic, tuturor zidarilor cum se pot obţine — prin ajutorul metodei lui Orlov — zidării rapide şi de bună calitate. Numele lui Strenati a devenit în scurtă vreme cunoscut oamenilor muncii din ţara noastră. Ziarele vorbeau pe larg despre iniţiativa zidarului Strenati. La Galaţi, la Bucureşti, la Reşiţa, peste tot, sute şi mii de zidari au aplicat noua iniţiativă. Strenati ajunsese la 25 metri cubi zidărie în opt ore. Apoi alţii l-au depăşit. El se bucura însă de fiecare nou record pe care-l stabileau alţii. Simţea că acum lucrează cu sute de mîini.

Cînd pentru meritele sale, Luigi Strenati a fost distins cu Ordinul Muncii clasa II-a, gîndul l-a purtat la prietenul zidar din răsărit. Şi lui trebuia să-i mulţumească. Apoi a avut bucuria de a vizita ţara constructorilor comunismului. La Moscova, el a cunoscut personal zidari fruntaşi de la care a deprins noi metode de lucru, pe care apoi le-a aplicat şi le-a extins. De la constructorii sovietici a învăţat însă lucrul cel mai de seamă: că necontenit trebuie să ţină pasul cu dezvoltarea tehnicii moderne, să studieze.

In toamna anului 1950, Luigi Strenati s-a înscris la cursurile Facultăţii muncitoreşti. Cei patru ani de învăţătură, cu greutăţile lor, nu l-au speriat. Cu înflăcărarea cu care muncise pe şantiere, lupta acum să dobîndească cît mai multe cunoştinţe. L-au ajutat şi de astă-dată prietenii lui dragi, cărţile scrise de oamenii sovietici.

*

Inginerul Luigi Strenati începe acum o muncă nouă, o muncă ştiinţifică. Se va lovi de greutăţi. Poate, uneori, va trudi zile şi nopţi să dea de cap vreunei probleme. El ştie însă că totdeauna va găsi un sprijin temeinic, o soluţie, în cărţile sovietice, la oamenii sovietici, care l-au ajutat să ajungă în pragul muncii de acum, munca de inginer constructor.

I. CIMPEANU

Să executăm în bune condiţiuni însămînţările de toamnă

*

A răsărit grîul

ROMAN (de la corespondentul nostru). — Dimineaţa, cînd razele soarelui se resfrîng peste lanurile gospodăriilor, muncitorii privesc cu mîndrie tarlalele întinse de peste 400 ha. însămînţate cu grîu, cu secară şi orz care au înverzit de îţi este mai mare dragul.

— Este rodul muncii făcute la timp şi cu chibzuială, spune descori, tovarăşilor săi, tractoristul Stelian Caim, privind spre ogoare. Muncitorii gospodăriei agricole de stat din Secueni şi-au respectat cuvîntul dat. Ei au terminat primii pe regiune însămînţările.

Acum boabele puse în pămînt au răsărit. Ele au vreme suficientă pentru a creşte viguroase. Iarna le va găsi cu rădăcinile bine statornicite în pămînt.

La însămînţările de toamnă succese de seamă au obţinut şi gospodăriile de stat Dagîţa şi Hălăuceşti, care au terminat însămînţările. In prezent muncitorii din gospodăriile de stat, care au terminat însămînţările, efectuează celelalte lucrări de toamnă.

Indeplinesc angajamentele

GALAŢI (de la corespondentul nostru). — Membrii gospodăriei agricole colective „11 Iunie" din comuna Pechea, regiunea Galaţi, muncesc cu elan, doritori să-şi realizeze angajamentele luate în întrecerea socialistă.

Respectîndu-şi unul din angajamente, colectiviştii au terminat pînă la 1 octombrie recoltarea floriii-soarelui de pe cele 90 ha. însămînţate. Datorită aplicării regulilor agrotehnice, ei au obţinut în medie 1223 kg. floarea-soarelui. Strînsul recoltei de porumb se desfăşoară de asemenea cu succes. Colectiviştii au recoltat porumbul de pe o suprafaţă de peste 300 ha.

Faţă de angajamentul de a obţine pînă la 30 octombrie 30.000 litri lapte de vacă, peste plan, pînă la 5 octombrie s-a realizat cantitatea de 21.600 litri.

Aceeaşi însufleţire îi stăpîneşte pe colectiviştii şi în ceea ce priveşte muncile agricole de toamnă. Insămînţarea grîului este aproape pe terminate, pînă acum fiind însămînţată o suprafaţă de peste 200 ha.

Aşa mi-am chibzuit planul de cultură pentru ogorul meu

Cînd am citit cuprinsul proiectului de Directive şi am văzut că începînd din anul acesta noi, cei cu gospodării individuale, nu mai primim planuri pentru cultura cerealelor, ci numai obligaţii de predare a cotelor, m-am gîndit îndată că acest lucru înseamnă un ajutor preţios pentru noi. Depinde acum de priceperea noastră, de felul cum vom şti să ne chibzuim culturile, ca să avem cît mai multe roade în hambare, ca să ne putem îndeplini fără greutate obligaţiile către stat.

E drept că atunci cînd ai 2—3 hectare de pămînt, nu-i prea uşor să hotărăşti ce anume trebuie să semeni şi pe ce suprafaţă. De aceea, e bine ca atunci cînd hotărîm ce culturi de cereale însămînţăm în toamna aceasta, fiecare dintre noi să ne sfătuim cu inginerii şi tehnicienii agronomi.

La noi în comună aşa au făcut aproape toţi cultivatorii cu gospodării individuale, şi aşa am făcut şi eu. Pe cele 2,30 ha. de pămînt pe care le am, m-am hotărît să cultiv în anul acesta grîu, porumb, floarea-soarelui, cartofi şi sfeclă de zahăr, acestea fiind culturile care merg cel mai bine pe terenul meu. Pentru a putea hotărî ce suprafaţă anume voi semăna din fiecare cultură, am ţinut întîi seama de cotele ce va trebui să le dau statului. In comuna noastră, unde pămîntul este destul de rodnic, s-a fixat ca fiecare ţăran muncitor să dea pentru fiecare hectar de teren arabil (din care se scade suprafaţa pe care se vor pune plante tehnice) cîte 72 kg. grîu, 37 kg. porumb, 13 kg. floarea-soarelui, 20 kg. cartofi şi 20 kg. de alte boabe.

Pentru că în primăvară voi semăna cu sfeclă de zahăr 30 de ari, înseamnă că pentru cele 2 hectare eu trebuie să predau drept cotă 144 kg. grîu, 74 kg. porumb, 26 kg. floarea-soarelui, 40 kg. alte boabe, etc.

Dar ca să hotărăsc cît grîu voi pune în toamna aceasta, mai trebuie să mă gîndesc şi la alte lucruri. Sîntem în familie 3 persoane; aceasta înseamnă că pînă la recolta viitoare voi avea nevoie de o cantitate de 750 kg. de grîu pentru nevoile gospodăriei. La aceasta, trebuie să mai adaug 200 kg. de grîu pentru sămînţa din anul viitor.

In toamna aceasta deci, trebuie să semăn cu grîu o suprafaţă de pe care să pot scoate cel puţin 1100 kg. Socotind că deobicei, pe pămîntul pe care-l am se pot scoate recolte de 2000—2200 kg. de grîu la hectar, dacă semăn cu grîu 75 de ari voi avea o recoltă de 1500 kg. cu care voi putea acoperi nevoile gospodăriei, sămînţa şi datoria către stat.

Tot în felul acesta, ajutat de tovarăşul inginer de la raion, am socotit cît va trebui să însămînţez din celelalte culturi agricole. Aşa am hotărît, ca în afara celor 0,75 ha. pe care voi pune grîu acum, în primăvară să pun 1 ha. cu porumb, 0,15 ha. cu floarea soarelui, 0,10 ha. cu cartofi şi 0,30 ha. cu sfeclă.

Ceea ce voi da statului drept cotă este fixat de pe acum. Deci cu cît voi dobîndi recolte mai bogate şi belşugul din casă va fi mai mare. De aceea, din timp am arat pămîntul şi am îngrăşat bine cu gunoi de grajd tot terenul pe care-l voi însămînţa în primăvară. Grîul îl semăn acum, după porumb, după ce pămîntul a fost bine îngrăşat anul trecut.

Cred că aşa cum mi-am chibzuit culturile şi urmînd mereu sfaturile date de tovarăşii ingineri, voi reuşi să-mi fac datoria către stat şi să-mi îndestulez şi casa.

ŞTEFAN SZUCS
ţăran muncitor din comuna Moşniţa Nouă, raionul Timişoara

POETUL MUNCITORILOR

50 de ani de la moartea lui D. Th. Neculuță

Era în perioada cînd trădarea „generoșilor" cerea imperios reorganizarea mișcării muncitorești din Romînia, așezarea ei pe baze noi, cu adevărat revoluționare. Erau anii cînd în jurul steagului de luptă ridicat din nou de I. C. Frimu se adunau cei mai buni și hotărîți fii ai clasei muncitoare. Printre aceștia, poetul D. Th. Neculuță, care a știut să răspundă prin opera sa frămîntărilor muncitorimii, să cheme la luptă împotriva asupririi și exploatării:

Răscoală-ți copii viteji ca titanii!
Ca fiara, în care înfipt-ai cuțitul,
Călăii să urle, să-și blesteme anii
De pradă și lene, să-și vadă tiranii,
Prin lacrimi sfîrșitul.

Dumitru Th. Neculuță, ale cărui versuri le cunoșteau pe de rost mulți dintre truditorii Bucureștiului de atunci, a avut o viață aspră și chinuită, asemeni tuturor proletarilor lumii. Plecat din casa părintească la 10 ani, pentru a-și cîștiga pîinea, Dumitruță, cum îl numise cîndva maică-sa, s-a purtat ani îndelungați prin lume cu un singur vis: să învețe muzica. Dar în acea lume, în care cei ce munceau își treceau *„cele mai frumoase clipe muncind pentru fericirea altora"* lui Dumitru Th. Neculuță porțile școlii i-au rămas închise. Fiul de țăran din Tg. Frumos n-avea să cunoască decît viața mizeră de ucenic și-apoi de calfă la cizmar, n-avea să aibă decît o singură fericire: lupta pentru clasa sa.

Mărturie a acestei lupte, a dragostei fierbinți pentru cei mulți și simpli, a rămas pînă astăzi volumul de versuri al poetului cizmar.

Departe de a se pierde în reverii goale, Neculuță, care muncea în atelierul de cizmărie 10 pînă la 14 ore pe zi, avea să-și închine întreaga sa operă luptei proletariatului în sînul căruia și-a aflat noua sa familie, singurii săi prieteni. Ura sfîntă împotriva exploatatorilor, împotriva dușmanilor clasei sale, a căpătat în poezia lui Neculuță, datorită legăturii indestructibile cu clasa sa, accente de uimitoare putere, după cum duioșia pentru cei mulți și oprimați, dragostea pentru oameni, găsește sfîșietoare accente în aceeași poezie:

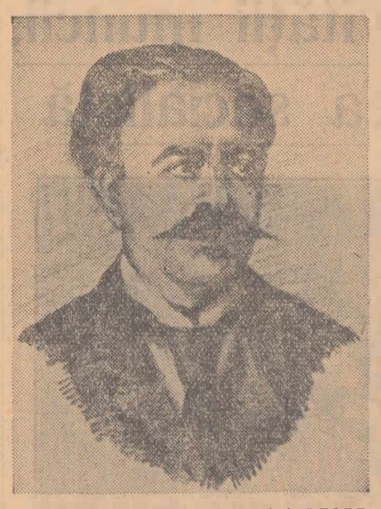

Desen de TIA PELTZ

selor cărora le dă în versul său viziunea viitorului:

Dar într-o zi, din văi, din munți,
Din sate și orașe,
Voinici, femei, bărbați cărunți
Se vor scula, și tari, și crunți
Vor pune-n praf a voastre frunți,
Jivinilor trufașe.

Viața de mizerie, tăcerea atotgrăitoare cu care oficialitatea literară a vremii îl acoperea pe Neculuță, nu puteau întuneca bucuria cu care poetul era primit în rîndurile muncitorilor, recunoștința cu care aceștia primeau fiecare poezie nouă, entuziasmul cu care ei îl ascultau declamînd în cluburile muncitorești.

Fără să facă parte din conducerea mișcării muncitorești, continuînd să rămînă în tot decursul vieții sale un simplu membru al cercurilor socialiste „Munca" și „Romînia Muncitoare", Neculuță a fost totuși unul dintre principalii reorganizatori ai mișcării. Chemarea sa *„Haide înainte!"* a răsunat nu odată la întrunirile muncitorești și încrederea cu care proletariatul de atunci al Romîniei o urma, a fost singura răsplată în viață a poetului.

Credința lui nestrămutată în victoria luptei, concepția că fără luptă nu există viață, dragostea pentru cei asupriți și ura împotriva asupritorilor, au făcut din Neculuță unul din cei mai iubiți poeți ai poporului, i-au dat aceluia care a dus o viață plină de lipsuri și chin, conștiința unei mari fericiri, conștiința datoriei împlinite.

Se scurseseră aproape 40 de ani de la moartea aceluia care scrisese *„Spre țărmul dreptății"* cînd clasa sa, poporul său iubit au ajuns după grele lupte sub conducerea unui cîrmaci încercat, a partidului clasei muncitoare, pe acest țărm. Și atunci, după 23 August 1944, cuvintele profetice ale lui Neculuță în care se oglindea credința arzătoare a proletariatului vremii sale, au prins viață, au devenit realitate:

Reda-vom sfîntului pămînt
Odihnă și frăție;
Căci toți cu drag și-or da avînt
Spre tot ce-i bun, măreț și sfînt,
Și-n veci de veci vor zice-n cînt:
Dreptate, slavă ție!

Odată cu împlinirea visurilor clasei sale, cu dreptatea pe care și-a cucerit-o în cei zece ani de libertate a patriei, s-a făcut dreptate și poetului Neculuță. Cel dintîi poet al oprimaților, cel dintîi poet al clasei muncitoare din Romînia, a primit locul de cinste ce i se cuvine în istoria poeziei românești, în inimile cititorilor de azi, care au învățat să-l cunoască și să-l iubească.

MARIANA PIRVULESCU

MOMENT DE REVOLTĂ

Un trai de cîine-nlănțuit
La pragul lui spurcat să duci,
Să-nduri ca cei întinși pe cruci,
Și-n grele munci să te usuci
De grijă hărțuit.

Să nu murmuri, că nu-i deajuns
Răsplata grelei tale munci.
Să rabzi ocări, s-asculți porunci,
Și nici măcar să nu-i arunci
Cu ochii un răspuns.

Și cînd mai greu el te-a rănit
Să zici că-i bun, că-i înțelept,
Și să nu-i spui în față, drept,
Că-i un neghiob, ce poartă-n piept
Un suflet încîinit.

Că dacă om te socotești,
Și nu mișel, nu laș plecat,
Nu cîine-n lanțuri ferecat,
Pe drumuri, tu, ești aruncat,
De foame să plesnești!

Ah, cît aș vrea de voi, furtuni,
Să-l pot lega cumplit și strîns,
Din zbor să-l dați zdrobit și stins,
Să rîd de ultimul lui plîns,
Cu hohot de nebuni!

Tiran mi-ai zis? O nu, sînt bun,
Și nu tiran, precum tu spui,
Dar cînd pe șarpe-n sîn îl pui
Și-n sîn îl lași să scoată pui,
Nu ești un laș nebun?

Și nu-i blestem că te-ai născut,
Cînd tu cu ladul tău te-mpaci,
Cînd tragi în jug și rabzi și taci,
Și cînd din brațul tău nu faci
Dreptății sfinte scut?

Imi pare-atît de drept și sfînt
Pe crudul șarpe să-l sugrum,
Și foc să fac în al lui drum,
Și-n foc să-l svîrl și să-l fac scrum
Și scrum să-l dau în vînt!

Bogată activitate editorială

Noi și numeroase cărți vor vedea în curînd lumina tiparului. Oamenii muncii vor avea prilejul să-și îmbogățească bibliotecile cu variate lucrări de proză, teatru și poezie.

In Editura de Stat pentru Literatură și Artă de pildă, vor apare următoarele cărți: „Florile pămîntului" povestire de Z. Stancu, „Bătînd drumurile țării", reportaje de V. Vîntu, romanul lui A. G. Vaida intitulat „Clocote" și două lucrări ale lui Sütö Andras „A șaptea bucurie" și „Necazurile neîntrecutelui cosaș" (colecția „Albina").

Colecția „Clasicii romîni" se va îmbogăți cu două noi ediții: V. Alecsandri „Poezii" volumul I și II și D. Th. Neculuță „Spre țărmul dreptății".

Volumele de versuri care se vor tipări în această editură sînt și ele numeroase: M. Beniuc, „Partidul m-a învățat"; Horvath Istvan, „Versuri alese" și „Florile recunoștinței"; o culegere de poezii populare (colecția „Albina"). Sub tipar se află și culegerea de poezii „Partidului...", care va apare în condiții grafice superioare și care înmănunchiază versurile a peste 40 dintre cei mai buni poeți ai noștri.

Editura de Stat pentru Literatură și Artă va tipări și cîteva piese de teatru: „Indrăgostiții" de Maria Banuș, „Furtuni de primăvară" de N. Tăutu și „Ochiul babei" de G. Vasilescu.

In limbile naționalităților conlocuitoare E.S.P.L.A. va edita o serie de romane și povestiri. Așa de pildă, în limba maghiară vor apare: „Antologia nuveliștilor maghiari", „Folclorul ciangăilor" și povestirea Ilonei Nagy „In furtună". In limba germană vor fi editate un volum de versuri de F. Krasser, intitulat „Cu viziera deschisă", și „Versuri" de Lotte Berg. In limba sîrbă se vor tipări: „Povestiri alese" de R. Domanovici și „Marea de aur" nuvelă de Svetomir Raicov.

Editura Tineretului pregătește de asemenea apariția mai multor volume printre care: „Florile vieții" de Aurel Mihale, „In orașul de pe Mureș" de Francisc Munteanu, „Mitruț al Joldii" vol. II de C. Ignătescu, „Oamenii nu vor să moară" de Maria Arsene și poemul „Tudor din Vladimir" de Mihu Dragomir.

Editura Tineretului va tipări numeroase lucrări pentru pionieri și școlari. Printre acestea vor fi: „Copiii muntelui de aur" de Al. Mitru, „Drum printre aștri" de M. I. Ștefan și Radu Nor, „Făurari de frumusețe" de Cicerone Teodorescu, „Fata apelor" de Veronica Porumbacu, „Tinărul mecanic" de I. Brad, „Povești ardelenești" de I. Pop Reteganul. In colecția „Știința învinge" va apare cartea lui A. Mihăilescu „Cale liberă". Editura Tineretului va edita și următoarele lucrări în limba maghiară: „Pasărea voioșiei" de Olga Nagy, romanul „Fetele noastre" de Nagy Istvan, „Trăinicie" de Martin Zoltan, versurile „Patria mea" de Horvath Imre și cartea pentru copil „Casa de păpuși" de M. Gall.

Note bibliografice

STEPAN SCIPACIOV: „PAVLIC MOROZOV"

Poemul lui Stepan Scipaciov, scris între 1949—1950 și intitulat „Pavlic Morozov", este închinat unui nevîrstnic erou, un îndrăzneț mic patriot care în anul 1932 a fost ucis de culaci, „asemenea unui soldat în linia 'ntîi secerat..."

Viața scurtă dar eroică a micului Pavlic este înfățișată în poem în episoade care dezvăluie frumusețea morală, vitejia, altitudinea îndrăzneață, combativă, a acestui copil sovietic. Pavlic este acela care descoperă griul dosit de chiaburi ca și armele ascunse de ei în căpițele de fîn. Pavlic este acela care-l demască pe tatăl său, care ca președinte al sovietului sătesc procura acte false chiaburilor și sprijinea într-ascuns uneltirile lor dușmănoase. El face aceasta cu inima de copil îndurerată, deși conștiința îi spunea că aceasta este datoria lui. Versurile lui Scipaciov în traducerea lui Cezar Drăgoi, picură aici dulcoase ca lacrimile fierbinți ale copilului:

...Ce greu e de azi înainte
ca-n casă de față cu toți,
chiar tatii, cuvîntul „părinte"
să nu poți să-l spui. Să nu poți!

Pilda acestui mic dar înflăcărat apărător al regimului sovietic este impresionant descrisă de Stepan Scipaciov, distins cu Premiul Stalin pe anul 1950 pentru acest poem, care se încheie cu o imagine plină de forță:

...Nu, cîntecul n-are sfîrșit!...
Azi Pavlic, din bronz și granit
se-naltă.
El nu-i dat uitării!
Cu mîna-ncleștată pe steag,
va fi pionierilor țării,
tovarăș și pildă — în veac!

„BALADE POPULARE RUSE"

In cadrul „Săptămînii cărții și presei sovietice" a apărut în vitrinele librăriilor noastre volumul „Balade populare ruse".

Cuprinzînd o serie din cele mai cunoscute și valoroase balade rusești, în traducerea lui Adrian Maniu, volumul le prezintă cititorului romîn într-o ediție deosebit de frumoasă și atrăgătoare. Principalul loc în volum îl ocupă, așa cum e și firesc, baladele despre Ilia Muromeț, legendarul erou al poporului rus, înzestrat cu o uimitoare putere și o mare înțelepciune. Citind aceste balade în traducerea lui Adrian Maniu, cititorului romîn îi va deveni limpede că Ilia Muromeț, care călărește un cal năzdrăvan și nu pregetă să-i stea împotrivă chiar mîniei cneaz Vladimir, nu este în fond altceva decît personificarea însăși a poporului. In acest sens balada „Cearta lui Ilia Muromeț cu cneazul Vladimir" marchează deosebit de limpede momentul în care cnezii se despărțează de popor, iar versiunea românească redă cu multă autenticitate această imagine plină de tîlc a baladei:

La Chiev, cetate de domnie,
Intr-a blîndului Vladimir crăie,
Praznic falnic, strălucit ospăț se
prăznuia.
Stăpînul lumii și al Chievului în tron
ședea,
Inconjurat de boierii, cnezii și veliții
țării lui.
Că pe toți îi chemase la petrecere
cum spui.
Numai pe unu-l uitase de la acest
zaiafet măreț
Pe hatmanu-șoimanu, Ilia Muromeț.

Volumul de balade populare ruse cuprinde și alte lucrări la fel de valoroase ale folclorului rus. Apariția lui în limba romînă constituie pentru cititorii romîni un prilej fericit de a cunoaște aceste minunate balade.

Comori ale artei populare

La expoziția „Prietenia romîno-sovietică în arta populară din R. P. R."

Intîmplător, din spusele unor colegi, află într-o dimineață de organizarea concursului. Fără voie, își amînti atunci de ora ei preferată de școală — lucrul manual. Incepu să se frămînte, să găsească ce să lucreze. Pînă la urmă se hotărî: va face un buchet de flori artificiale. Cotrobăi prin casă pînă găsi o bucată de pînză albă, o cutie cu mai multe vopsele, un creion negru, o foarfecă. Pînza o apretă și desenă pe ea cîteva sute de petale, mici cît un vîrf de deget, pe care le tăie cu multă migală. Zile de-a rîndul, după orele de lucru, pictă apoi fiecare petală pe diferite tonuri de albastru și roz. Tot din pînză făcu și frunzele pe care le cerui și, în sfîrșit, cu destulă trudă, uni frunzele și florile într-un frumos buchet de „nu mă uita". Cînd totul fu gata, scrise cu litere de tipar pe o bucată de carton: „Flori „nu mă uita", ca semn că nu vom uita prețiosul sprijin dat de glorioasa Armată Sovietică pentru eliberarea patriei noastre"; și își puse semnătura: Elena Alexandrescu, Institutul de proiectări de construcții hidrotehnice, București. A doua zi predă lucrarea la concursul de creație populară, organizat în cinstea zilei de 23 August pe tema „Prietenia romîno-sovietică".

Un aspect de la expoziție

Asemenea Elenei Alexandrescu, alți 36.000 artiști amatori și-au exprimat prin creații artistice sentimentele calde de dragoste, recunoștință și prietenie pentru oamenii sovietici, pentru marea Uniune Sovietică. Două mii din cele mai reușite lucrări ale acestor creatori populari au fost înmănunchiate într-o minunată expoziție, inaugurată zilele trecute în Capitală: Expoziția „Prietenia romîno-sovietică în arta populară din R.P.R.".

In fața „rotondei"

Prima sală a expoziției. Difuzoarele transmit o melodie populară, lămpile trimit lumini vii. Sînt multe, multe flori. Domnește o atmosferă sărbătorească, la fel ca și bucuria pe care o simți văzînd inspirația, talentul și marea forță de creație a artiștilor noștri populari.

In prima sală, atenția vizitatorului este reținută de așa numita „rotondă", un tel de etajeră circulară pe care sînt expuse diferite creații. Purtate încet pe o bandă rulantă, ele înfățișează cu măestrie artistică cîte un aspect al prieteniei romîno-sovietice. Iată o plachetă de metal cu un șupler, un micrometru și, într-un colț, macheta unei cărți tradusă din limba rusă „Lăcătușul de precizie" de N. P. Sobolev. „Cu ajutorul celor scrise în carte, uite ce instrumente de mare precizie facem noi aici la „21 Decembrie", parcă asta ar vrea să spună creatorul plachetei, Filip Ciolac.

Banda rulantă se învîrtește fără contenire și aduce mereu în fața ochilor alte lucrări, care de care mai interesante și mai atrăgătoare. O casetă simplă te atrage s-o cercetezi. O însoțești în călătoria ei în cerc și o examinezi pe-ndelete. Pe capacul de lemn sînt gravate date jubiliare: „1944—1954". Deasupra cifrelor, în părți, dăltuiți de mîini dibace, doi porumbei zboară spre un glob pe care sînt înscrise cîteva cuvinte în limba maghiară: „Eljen Aug. 23" (Trăiască 23 August). Autorul casetei, Ferkaș Pel din Singeorgiu de Pădure, Regiunea Autonomă Maghiară, exprimă astfel dragostea minorităților naționale din țara noastră, care acum, în anii regimului democrat popular, au căpătat drepturi și libertate deplină.

Ca un minunat caleidoscop

De la rotondă urci cîteva trepte și dintr-odată îți vin în minte caleidoscopele care îți fermecau privirile în copilărie. In vitrinele feeric luminate, în fiecare colțișor, zărești zeci de costume naționale în toate culorile, marame de mătase albă ca spuma valului, vase de sticlă și ceramică împodobite cu jerbe de flori, gravuri în lemn și argint, broderii gingașe, picturi, desene, sculpturi. Coloritul este atît de viu, se îmbină într-un chip atît de armonios, încît te încîntă.

Creațiile expoziției sînt așezate pe regiuni, în ordine alfabetică. Arad, Baia Mare, Bacău, Birlad, București... Pe o măsuță lîngă balcon, strînsă în falduri de mătase, se află o față de masă jubiliară, proiectată și realizată de un colectiv de muncitori și tehnicieni de la uzinele textile „30 Decembrie"-Arad. In mijloc are un desen: primirea triumfală a trupelor sovietice eliberatoare în Arad.

Maria Moraru din comuna Murgeni, regiunea Birlad, a redat un lucru nou din viața satelor noastre: o gazetă de stradă. Dar nu o gazetă obișnuită, din carton. Cadrul l-a lucrat din diferite semințe de cereale, obținute prin aplicarea metodelor agrotehnice sovietice despre care vorbește și în cele două articole afișate la gazetă.

Tipograful sculptor

Un tanc sovietic. Tanchiștii poartă în brațe flori dăruite de oamenii fericiți care-i înconjoară aplaudînd. La prima vedere lucrarea pare că este executată din ghips sau dintr-un alt material obișnuit în sculptură. Dar nu este așa. Intregul modelaj e făcut din miez de pîine. Autorul, Dinu Ioan, e un tînăr care n-a împlinit nici 20 de ani și care a lucrat la „Casa Scînteii". După ce și-a prezentat lucrarea la concurs a fost remarcat de Casa Centrală de Creație Populară și de Uniunea Artiștilor Plastici. Astăzi, fostul tipograf a devenit student al Institutului de Arte Plastice.

Pe un perete se află expus un covor cu o măiastră țesătură, înfățișînd chipul iubit al tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej. L-a lucrat cu dragoste, cu sîrguință, tovarășa Eliza Orlețu din Tg. Jiu.

★

Expoziția e o comoară a artei populare din țara noastră. Fiecare obiect expus aici, prin semnificația sa, prin dragostea cu care a fost lucrat, ilustrează cu tărie cît de trainic este înrădăcinat în poporul nostru caldul sentiment al prieteniei romîno-sovietice.

U. VĂLUREANU

DIN VIAȚA NOUĂ A PATRIEI

Insemnări din Laslea

Mergeam spre hotarul a două tarlale, spre dîmbul pieptiș ca o redută de unde încep alte pămînturi, pe un fel de terasă largă semănînd cu o străveche rămășiță a unei trepte dintr-un amfiteatru uriaș. In dreapta, lanul de porumb cu moțuri semețe își fosnea frunzele late ca săbiile în umbra cărora ar fi putut sta fără să fie văzută o întreagă armată de călăreți, iar în stînga fremăta întinderea mereu mișcătoare a grînelor făcînd ape-ape cu reflexe metalice galben-roșietice. Din cînd în cînd, cîte o prepeliță sfîcnea speriată din mijlocul holdei și se îndepărta piercănînd în partea dimpotrivă, în ras cu porumbul, scuturînd polenul auriu de pe spicele strujenilor înalți peste măsură pe care-i atingea cu vîrfurile aripilor.

— Astăzi n-o să plouă, murmură ca pentru sine tovarășul care mergea alături printre două rînduri de porumb, apărîndu-și cu mîinile fața ocheșă. N-o să plouă, nu, grăi apoi tare ca și cînd ar fi pronunțat o hotărîre, arătînd cu o mișcare vagă spre văzduh pîlpîirea leneșă a cîtorva noureași vineți destrămați și ferfeniți de vînt.

Și cum nimeni nu l-a contrazis, își văzu de drum mai departe înlăturînd cu palmele frunzele cu margini zimțate care i se îmbulzeau spre obraji. Dar ceva îl ridica și nu putea să tacă. Incepu să țîțîie nemulțumit, o prinduse după fiecare doi-trei pași ca să mîngîie cu palma tulpinile falnice, pline cu acea sevă dulce a belșugului, sau păpușile virtoase cu mustăți gălbui la rădăcinile cărora se umfla laptele în boabe.

— Spune și mata, tovarășe inginer — se tîngui deodată către omul ceva mai tînăr care mergea în față — cum să ne îndurăm de el? Ia uite, ce mai legături are... Aici ar trosni oștile la care cînd am începe culesul...

Inginerul începu să rîdă și se opri.

— Mi se pare că umbli cu un plan subțire să sufli tainul de sub nasul vitelor. Hai, zi că nu-i așa, tovarășe Aron.

— Cum adică, să le las fără nutreț? Nu frate, nu. Departe de mine gîndul ăsta. Dar parcă mă doare inima să bag la siloz 15 hectare de porumb care ar putea să dea atîția știuleți. Ia te uită: unul și unul. De aici...

— Bine, dar aveți și pentru boabe un lan de 80 de hectare. Și nu te poți plînge nici de acela că n-ar fi frumos.

— Nu mă plîng. Totuși mă întreb cum să facem să împăcăm și capra și varza...

Porniram mai departe în tăcere. Discuția rămasă neisprăvită avea să fie reluată sus, pe creasta dîmbului spre care ne îndreptam.

— Ce-ar fi — zise descreținduse Alexandru Aron, președintele gospodăriei colective — dacă am lua noi bunăoară amîndouă lanurile cu de-amănuntul și am tăia pentru siloz toți porumbii mai mici și fără legături? Restul l-am lăsa să lege bob. Nu s-ar rezolva oare încurcătura așa cum e mai bine?

— Asta ar fi o soluție, încuviință inginerul. Ar fi, numai că...

— Te gîndești că e nevoie de prea multe zile-muncă, glăsui președintele, ghicindu-i temerea. Ei, la asta mă gîndesc și eu. Că doar nu-i glumă să stai și să alegi porumbul pe o întindere de aproape 100 de hectare, cînd sînt atîtea alte treburi pe care nu le poți amîna. Insfîrșit, conchise neputîndu-se hotărî, o să pun problema în fața adunării generale. Acolo o să vedem noi ce și cum.

...Aveam să aflu mai apoi că ideea lui cu alegerea porumbului a fost adoptată de toți colectiviștii. Firele sterpe sau cu știuleți mici au fost tăiate de verzi, pe amîndouă lanurile și puse la siloz pentru vite, iar cele bogate în rod, lăsate pentru culeș. Și gospodăria colectivă a avut, firește, mult de cîștigat.

Cu degetul pe hartă

In locul unde ne oprisem era tarba pînă la genunchi. Jos la picioarele noastre se deschidea valea largă pe care mîinile harnice ale colectiviștilor au pictat cu penelul muncii lor unite, pătrate și dreptunghiuri cu un colorit viu ce-și schimbau neîncetat nuanțele după adierea vîntului și umbletul norilor prin fața aprinsă a soarelui. Privite de acolo de sus, valea și coastele ce-o împrejmuiesc păreau zugrăvite pe o hartă cu reliefuri miniaturale în care fiecare detaliu era fixat cu grijă. Președintele își roti domol privirea peste întinderea lor și ochii lui căpătară acea expresie de neasemuit a fericirii care te cutremură văzîndu-ți împlinit un vis scump.

— Iaca, toate astea sînt ale noastre, spuse desenînd cu degetul un chenar de jur împrejurul văii. Și atît de intensă era senzația apropierii locurilor pe care le arăta, atît de clar se deslușeau tufele, pomii și undurea ierbii, că degetul lui parcă ajungea să atingă fiecare creastă de deal, fiecare glie, întocmai ca pe o hartă. In partea asta — adause — avem grîul... o sută și douăzeci de hectare. Porumbul de siloz este — cum ați văzut — colea de vale, iar dincolo sînt celelalte 80 de hectare pentru boabe. Mai alături avem 20 de hectare de ovăz, zece de sfeclă, patru de mac, trei de oicoare, unu de chimion. Lucerna și trifoiul — cincizeci de hectare în total — sînt dincoace unde se văd porcoatele și pelele puse pe capre. Astea sînt de la a doua coasă. Cartofii, treizeci și șapte de hectare, sînt colo — vedeți florile?, iar grădina de zarzavat e tocmai în fund, în apropierea satului unde șchipește apa pe canalele de irigație. Și pe deal, în fața noastră, sînt cele o sută și nouă hectare de fineață. Oho, dar au mers bine cosașii astăzi, remarcă el în treacăt. Pînă-n seară o să termine cu finul.

Se zăreau într-adevăr prin ușoara ceață sură a depărtării, cămășile albe și pălăriile de paie ale cosașilor, mișcîndu-se ritmic pe coasta arămie punctată de cîteva coroane răsțepe de pruni. Și parcă, aplecînd urechea spre vîntul care bătea dintr-acolo, deslușeam și șuierul metalic al coaselor lor. Era însă numai o iluzie, creată de acea puzderie de gîze numite tot cosași care își fac toată ziua de lucru prin iarba cu fosnet mătăsos ce îmbracă pămîntul ca o blană.

— Vasăzică, așa s-ar prezenta cîmpul nostru în acest an, spuse după cîteva clipe președintele. La anu'...

Pentru la anu' cuvîntul îi revenea inginerului. El despături un pergament cît două laturi de palmă, ale cărui liniuțe negre, bășurări și puncte, înfățișau „Ogorul Roșu" din Laslea cu toată geometria tarlalelor, a drumeagurilor și cărărilor pe care le vor străbate colectiviștii spre bogăția recoltei din anul viitor.

Cei doi tovarăși se așezară turceșteș pe iarbă și aplecîndu-se asupra acelei schițe de sistematizare a gospodăriei, frunte lîngă frunte, sfătuiră îndelung, gospodărește, despre întinderea semănăturilor și așezarea lor, despre alegerea soiurilor de semințe și îngrășarea pămîntului. Și Alexandru Aron, acest țăran oacheș, bine legat, care cu numai cîțiva ani în urmă se afla pe petecu-l de pămînt ca frunza bătută de vîntul întîmplării, vorbea cu pricepere despre sola înierbată, despre tosfați și polenizarea artificială, despre structura solului și refacerea ei. Inginerul nu era cîtuși de puțin nevoit să-i explice cîte ceva „pe înțeles", ci ducea cu el o discuție de apreciabil nivel științific din care fiecare avea de învățat. Ascultînd această taineală în care părerile ba se uneau, ba se împărțeau, m-am gîndit cu emoție la urcușul pe care l-a făcut vreme de cinci ani Alexandru Aron și am înțeles mai bine de ce a binemeritat el cinstirea de către guvern cu Ordinul Muncii clasa I.

Oameni care nu mai sînt aceiași

Atunci l-am cunoscut și pe moș Ion Gangăl, al cărui chip zîmbitor și bun îl știam dintr-o fotografie pusă pe panou la colțul roșu. Fotografia, datînd de acum cinci ani din ziua de naștere a colectivei, îi arăta vesel ca la o adevărată sărbătoare, strîngînd-o cu drag la piept pe Anuța, nepotica lui, ia al cărei viitor fericit se gîndea poate chiar în clipa aceea cînd se pregătea să semneze cu buricul degetului actul de constituire. Stătea în fața mea aproape neschimbat, cu același zîmbet. Numai bruma ceva mai îngroșată la tîmple arăta că totuși anii au trecut. Dar parcă făcîndu-le în ciudă celor 66 de ani calcă sprinten și se ține drept, tinerește.

Seara, în casa lui, am întîlnit-o și pe Anuța Fetița are acum opt ani și se bucură de un meritat prestigiu în rîndul tuturor celorlalți nepoți mai mici ai lui moș Gangăl pentru că a terminat clasa întîia elementară ca premiantă pe locul doi și și-a pus în gînd ca la anul să învețe atît de bine încît să fasă prima...

— Și dacă o învăța tot așa de bine, o s-o trimitem la școli înalte, grăi moș Gangăl, privind-o duios. Auzi Anuță, să te ții de carte că altfel...

— Are cap ușor și învață bine, șopti apoi aplecîndu-se spre mine. Ehe, cine știe ce o să iasă din ea peste cîțiva ani încolo... Te gîndești dumneata... Eu, Ion Gangăl, țiganul, care toată viața pînă la reforma agrară n-am avut altă avere decît palmele, scripca și baba, să ajung la bătrînețe să-mi văd nepoții la școli înalte, să văd atîta pîtă albă și caș și slănină pe masă. D-apoi că fiminu Nicolae e brigadier la grădina de zarzavat, știi? Da, da și încă ce brigadier! De bine ce a rînduit el treaba a scos gospodăria zeci de mii de lei pe zarzavat. Vezi de ce o în stare Nicolae al meu? Iar ăsta e băiatul lui — îmi arătă un pui de om cît nodul, cu o pălărie cafenie de pîslă, cu pană ca vînătorii, cu hăinuțe și încălțări noi. Îți place cum arată, așa-i? Ei, el, ce de-a mai minune a făcut partidul cu noi, rosti bătrînul. Și să mă crezi, tovarășe, mă uit și mă uit în jurul meu și parcă tot mi se pare că visez. Și cînd văd toate astea așa cum sînt și mi-aduc aminte că la început, acum cinci ani, mă mai codeam și șovăiam, îmi flăcărează obrazul de rușine. Dar am cugetul împăcat pentru că după ce am intrat în colectivă am muncit fără preget și eu și baba. Da, da, am muncit ca și ăi tineri...

Prețul unei zile-muncă

Dar parcă numai moș Gangăl are a se rușina de vechile îndoieli și șovăieli și totodată a se bucura că a știut să le înăbușe și să le lepede ca pe niște trențe, hotărîndu-se să meargă spre o altă rînduială de viață?

Mulți au petrecut, ca și el, nopți albe, frămîntate, chinuindu-se cu întrebări și încercînd să deslușească cu ochii încă turburi fața anilor ce aveau să vină. Mulți au stat în cumpănă, s-au perpelit în jocul clevetirilor dușmane, dar pînă la urmă 66 de familii au pus cruce trecutului și au pornit la drum acolo unde îi îndruma partidul. Astăzi colectiva cuprinde majoritatea covîrșitoare a comunei. E o gospodărie bogată cu ferme mari de vaci, oi, porcine, iepuri, păsări și prisacă, cu multe perechi de boi și cai, cu ateliere de lemnărie și fierărie, cu construcții noi de mari proporții. Și pămîntul ei, bine muncit și îngrijit, s-a dovedit din an în an mai darnic. Iar colectiviștilor le-a dat mîna să-și ridice case, să-și cumpere mobilă, aparate de radio și biciclete. Maxim Crăciun, Nicolae Hampu, Marcu Lupu, Ion Gheza și brigadierul Ioan Dob, (care pentru recolta de 42.000 kg. sfeclă la hectar pe care a obținut-o anul trecut a primit Ordinul Muncii clasa I) au acum case noi; mai bine de 20 colectiviști și-au cumpărat aparate de radio, iar mobilă și biciclete și mai mulți.

Una dintre colectivistele care și-au mobilat odăile de-a mai mare dragul, este Lisaveta, soția lui Ion Cîrțan, brigadierul sectorului zootehnic. Cu cinci ani în urmă, după ce s-a făcut comasarea pămîntului și s-au adunat vitele și uneltele agricole, Lisaveta Cîrțan a-junsese de pomină în gospodărie pentru grija cu care venea de cîte trei-patru ori pe zi la grajd să vadă ce mai face și cum se simte „vaca ei". Treptat-treptat, însă, acest ascuțit simț de proprietar individual s-a tocit și a dispărut, lăsînd să se ivească o Lisaveta nouă, colectivistă harnică, prinsă și stimată de toți pentru atașamentul ei față de gospodăria colectivă.

Mi-a fost dat s-o văd într-una din zile cum a intrat la președinte buzna, răvășită și înlăcrimată, și l-a încunoștiințat pe nerăsuflate că una din vacile pe care le îngrijea a călcat se vede sdrîmb și și-a scrîntit piciorul. Subliniez că era vorba de o vacă oarecare a gospodăriei colective și în nici un caz de aceea „a ei" de acum cinci ani.

— Ce să fac, își frîngea ea mîinile, că o doare rău, sărăcuța. Stă și geme și nici nu se atinge cu botul de nutreț.

Necazul, căruia ea îi dăduse asemenea proporții, era de fapt o nimica toată. Pînă seara, vaca a scăpat de scrîntitură. Dar Lisaveta a stat lîngă ea ceasuri întregi, frecîndu-i piciorul cu oțet și punîndu-i comprese ca unui copil bolnav. Și deabia cînd a văzut-o că pune piciorul în pămînt și mîșlie cu botul spre nutrețul din ieslă, a răsuflat ușurată și a zîmbit. Era aceeași Lisavetă și totuși era alta...

Pentru noul an

Acum toamna-și cerne rugina și peste pămînturile gospodăriei agricole colective „Ogorul Roșu" din Laslea. Dar nu e o toamnă ca înainte vreme, cu triști, oftaturi și strîngeri de inimă la gîndul sărăciei și al neajunsurilor cu care bătea iarna la ușă. E o toamnă cu voie bună și îndestulare cîștigată pe merit prin muncă unită, harnică. O bucurie cumpătată, lipsită de zorzoane idilice îș' desface ramurile peste mulțimea colectiviștilor care adună în hambare rodul pămîntului. Cu cîtva timp în urmă s-au împărțit avansurile; acum socotitorul deabia prididește cu socoteala veniturilor și a zilelor-muncă. Nu peste mult timp fiecare va primi atît cît i se cuvine. Dar munca își urmează mai departe cursul. Zidarii lucrează de zor la terminarea maternității pentru scroafe; cele 100.000 de cărămizi de care e nevoie pentru noul grajd de vaci sînt: gata: și le-au făcut colectiviștii singuri; tractorul rutier cumpărat de curînd cară mereu de la gară ciment, țiglă, cherestea. La primăvară vor începe lucrările.

Din cînd în cînd, cîte un colectivist aflat cu treburi la președinte rămîne cu privirea îndelung atîntită asupra unui tablou din perete. Se află acolo, în ramă, același plan — la o scară mai mare — pe care astă vară inginerul îl confrunta cu întinderea cîmpului. Planul de asolamente, adoptat de colectiviști în lumina proiectului de Directive, prin care partidul jalonează dezvoltarea agriculturii în următorii doi-trei ani, are acum forma definitivă. La anul, el va putea fi văzut cu ușurință, de oriciine, la scara lui naturală, pe întinderea de sute de hectare a pămîntului colectivei.

AL. N. TRESTIENI

LUNA PRIETENIEI ROMÎNO-SOVIETICE

Cîntecul marii prietenii

Versuri: V. IOSIF — Muzica: R. DRĂGAN
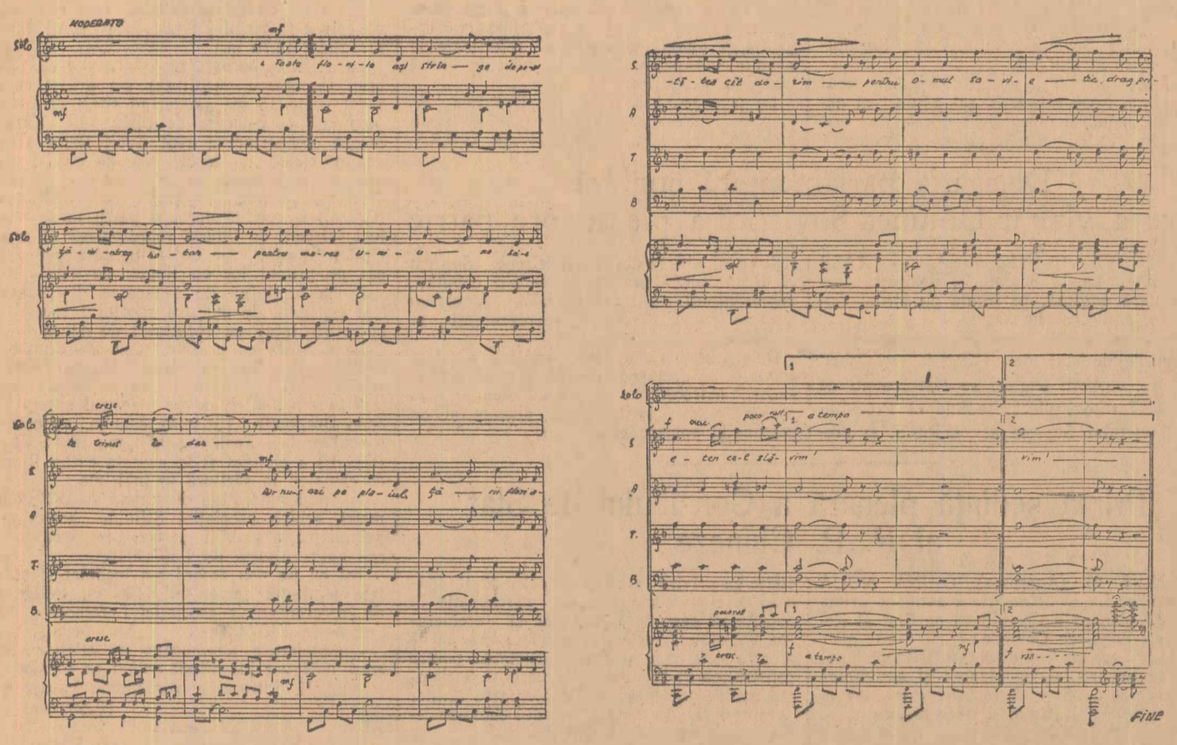
I

Toate florile aș stringe
de pe-al țării-ntreg hotar
pentru marea Uniune
să i le trimit în dar.

Dar nu-s azi pe plaiul țării
flori atîtea cît dorim
pentru omul sovietic,
drag prieten ce-l slăvim!

II

Toate graiurile toate
de pe-al țării scump pămînt
pentru marea Uniune
eu le-aș stringe-ntr-un cuvînt.

Cald cuvînt, mereu să spună
dragostea ce o simțim
pentru omul sovietic,
drag prieten ce-l slăvim!

III

Toate cîntecele noastre
cîte-au fost și cîte sînt,
pentru marea Uniune
eu le-aș stringe într-un cînt.

Să-l cîntăm întreg poporul
cum cîntăm al țării imn,
pentru omul sovietic,
drag prieten ce-l slăvim!

Succesul „Bazarului cărții sovietice" din Capitală

„Bazarul cărții sovietice", deschis în localul librăriei „Cartea Rusă" de pe Calea Victoriei, se bucură de un mare succes. Sute și sute de oameni ai muncii vizitează zilnic bazarul și cumpără diferite cărți, tipărite în rusește sau traduse din limba rusă în limba română.

Manualul de economie politică recent apărut în Uniunea Sovietică a avut o deosebită căutare și volumele sosite au fost vîndute în mai puțin de 24 de ore. Cele 40 de mape cu reproduceri litografiate din picturile expuse în vestitele galerii Tretiakov de la Moscova, au fost de asemenea vîndute într-o singură zi.

De un succes deosebit se bucură și traducerile din literatura clasică rusă și sovietică, apărute în limba română cu prilejul „Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice". La deschidere, bazarul a avut în stoc sute de exemplare din „Opere alese — Pușkin" volumul II și „Opere — Cehov" volumul I. În mai puțin de două zile, stocul a fost vîndut, fiind necesară aducerea altor exemplare. Mult căutate sînt și „Opere — Al. Tolstoi" volumul III, „Opere — L. N. Tolstoi" volumele V și VI, „Insula dezamăgirilor" de L. Loghin și „Vasioc Trubaciov și tovarășii săi" de V. Oseva.

Conferință

Sub auspiciile Comitetului Național pentru sărbătorirea Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice, luni 18 octombrie, la ora 18, la Casa Prieteniei Romîno-Sovietice din str. Batiștei nr. 14, Oleg Danovschi, artist emerit al R.P.R., va conferenția despre „Dramaturgia coregrafică sovietică".

La sfîrșit va fi prezentat un program de filme cuprinzînd fragmente din baletele compozitorilor ruși și sovietici.

Vizitele oaspeților sovietici

Sîmbătă dimineața, P. A. Baranov, membru corespondent al Academiei de Științe a U.R.S.S., directorul Institutului de Botanică al Academiei de Științe a U.R.S.S., conducătorul delegației sovietice care se află în țară cu prilejul sărbătoririi Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice, M. A. Kveselava, președintele Consiliului de conducere al Asociației gruzine pentru relațiile culturale cu străinătatea, și M. Z. Ianciuk ziaristă, redactor șef adjunct al revistei „Femeia sovietică", au fost oaspeții muncitorilor și funcționarilor fabricii de mașini și aparate electrice „Klement Gottwald" din Capitală.

Tot în dimineața zilei de sîmbătă, P. A. Baranov, membru corespondent al Academiei de Științe a U.R.S.S., directorul Institutului de Botanică al Academiei de Științe a U.R.S.S., conducătorul delegației sovietice care se află în țară cu prilejul sărbătoririi Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice, a vizitat Muzeul de Istorie Naturală „Grigore Antipa" din Capitală.

★

PETROȘANI. — Vineri după amiază, N. K. Serbinovici, deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S., miner fruntaș din Donbas, a avut o întîlnire prietenească cu minerii și tehnicienii fruntași de la Petrila.

Întîlnirea cu N. K. Serbinovici a constituit pentru minerii și tehnicienii de la Petrila un prilej de bogate învățăminte. El au pus minerului sovietic numeroase întrebări privitoare la impresia ce i-a făcut vizita în bazinul carbonifer Valea Jiului și s-au interesat de munca și metodele de muncă ale minerilor din Donbas.

★

ORAȘUL STALIN — Inginerul F. L. Kovaliov, Laureat al Premiului Stalin, deputat în Sovietul Suprem al R.S.F.S.R., membru al delegației sovietice care ne vizitează țara în cadrul Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice a sosit sîmbătă în Orașul Stalin. Aici oaspetele a vizitat fabrica „Partizanul Roșu". La consfătuirea pe care a avut-o cu muncitorii, inginerii și tehnicienii din numeroase întreprinderi aparținînd industriei ușoare din regiunea Stalin, F.L. Kovaliov a arătat deosebitele rezultate ce se pot obține prin studierea și extinderea experienței fruntașilor în producție.

(Agerpres)

In regiunea Timișoara

TIMIȘOARA (de la corespondentul nostru). — Oamenii muncii din regiunea Timișoara iau parte cu mare însuflețire la acțiunile organizate în cadrul Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice.

În cadrul „Săptămînii cărții și presei sovietice" la Librăria Noastră nr. 1 din Timișoara s-a deschis un nou bazar al cărții sovietice, care este frecventat de sute de oameni ai muncii. Asemenea bazare s-au deschis și în orașele Reșița, Lugoj, Băile Herculane și Caransebeș, iar colectivele librăriilor mai mici au organizat colțuri ale cărții sovietice, standuri de cărți pe străzi și în gări.

Acțiuni valoroase în legătură cu „Săptămîna cărții și presei sovietice" s-au organizat și în instituții și întreprinderi.

★ ★ ★

OASPEȚI LA PRIETENI (II)

Rostov pe Don, un oraș-grădină

Printre casele de la marginea Rostovului am văzut un lucru ciudat: un bărbat de vreo patruzeci de ani, înalt și chel, îmbrăcat în haine orășenești, care plivea buruienile din „grădinița" casei sale.

Nu era o grădină obișnuită, cu flori. De altfel, pe muchia de piatră pe care se afla cocoțată casa aceea, cu greu ar fi putut crește o floare. Totuși, el își făcuse pe malul întors cu fața spre stradă o grădiniță. Și în loc de flori „plantase" trei cuvinte scrise pe pămînt cu bucățele de scîndură și pietre văruite: „Mir pobedit valnul" — „Pacea va învinge războiul". Și desigur, zi de zi, după orele de lucru intra în neobișnuita lui grădiniță și îngrijea cele trei cuvinte ca pe niște adevărate flori.

Inscripția din fața căsuței de la Don îmi vorbea despre convingerea adîncă a acestor oameni: „Pacea va învinge războiul!".

★

Zeci de troleibuse am văzut alunecînd lin pe străzile minunatului Rostov. Ele urcau sau coborau pe cele două magistrale ale orașului; prospectele Voroșilov și Budionîi.

Numele acestea două, deosebit de dragi cazacilor, sînt strîns legate de istoria revoluționară a Rostovului. Puternic centru industrial și comercial încă din secolul trecut, Rostovul și-a dezvoltat un proletariat deosebit de activ. Muncitorii Rostovului au fost cei care în noiembrie 1902 au declarat vestita grevă, despre care Lenin a scris: „Pentru prima oară proletariatul s-a ridicat ca clasă antagonistă împotriva tuturor celorlalte clase și a guvernului țarist". Rostovul a creat în 1905 unul dintre primele soviete de deputați ai muncitorilor. În timpul războiului civil, capitala cazacilor a fost un permanent teatru de lupte — locul unde s-a ciocnit de nenumărate ori Armata Roșie cu detașamentele albe ale contrarevoluționarilor. Rostovul a cunoscut ocupația gardiștilor lui Krasnov și Denikin care au năvălit în oraș aduși de intervenționiștii germani și englezi. Pe locurile acestea s-a bătut cavaleria lui Budionîi și diviziile comandate de Stalin și Voroșilov. Aici și-au dat viața cazacii lui Fedor Podțelkov. Pe poartă la „Rostselmaș", una dintre cele mai mari uzine de mașini agricole din Uniune, se află o placă de marmoră:

„Pămîntul de sub uzina noastră a fost udat de sîngele armatei I de cavalerie, care la 8 ianuarie 1920, în luptă cu hoardele lui Denikin, a eliberat Rostovul".

Iar mai spre centrul orașului, pe același drum ce duce la „Rostselmaș", în piața Teatrului Gorki, se află o altă inscripție care pomenește de evenimentele unui trecut mai apropiat din viața Rostovului. Aceasta e inscripția de pe monumentul eroilor căzuți pentru eliberarea Rostovului de sub ocupația fascistă, la 22 februarie 1943.

★

Jos, sub colinele pe care e așezat orașul, curge în tihnă Donul, străbătut de albe motonave și cenușii vapoare de mărfuri. Din portul de la Rostov, legat de cinci mări, se încarcă grîul Cubanului, cărbunele Donbasului, vînatul Caucazului și combinele „Rostselmașului"... Macaralele înalță baloturile de blănuri și piei, iar din silozuri, pe benzi rulante, ca niște fișii de aur, aleargă grîul. Undeva, lîngă debarcaderul principal, o placă simplă pomenește că de mult, în portul acesta, a lucrat ca hamal Alioșa Peșkov — Maxim Gorki.

★

Vara, la Rostov e o căldură tropicală. Soarele dogorește cu atîta putere că asfaltul se înmoaie, iar apele Donului „înfloresc". Oamenii se adăpostesc în umbrarele din parcurile și grădinile orașului sau caută scăparea în apa Donului. Doar cîte un pescar bătrîn, vreun pensionar cu viața aranjată pe orar fix de activitate, mai străbate faleza cu tașca plină de pește și cu undița pe umăr. Iar în piața gării, printre numeroasele troleibuse, tramvaie și taxiuri care-și așteaptă pasagerii, stă ceasuri întregi sub arșiță un cazac cu calul și căruța lui împopoțonați ca de nuntă. Calul are un fel de rochie din rafie și niște clopoței legați cu sfori colorate. Căruța e pictată ca o biserică împărătească. Cazacul picotește în timp ce milițianul din post zîmbește îngăduitor.

— Ce-i cu el?... Pe cine așteaptă? l-am întrebat pe milițian.

— Ultimul mohican! — mi-a răspuns el, rizînd. Îi gonesc pe o parte, el vine pe alta! N-am ce-i face! Mai sosesc colhoznicii cu trenul la bazar și „mohicanul" e de folos. Încolo, nu-l prea năvălesc clienții.

Există totuși un loc în Rostov în care nici în toiul arșiței forfota nu încetează. E locul unde înțelegi cel mai bine că Rostovul e poarta Caucazului. Acesta e bazarul. Camioane, căruțe, cărucioare, totul se frămîntă încărcînd și descărcînd mărfurile colhoznice. Pretutindeni, șuvoaie de oameni, cumpărînd sau privind, ametițe de belșugul de flori, fructe, vinat și păsăret. Pescarii din Azov își saltă crapii de cozi, țăranii din aulele cerkese și adighe spintecă pepenii rotofei, vînătorii din Caucaz cîntăresc în mîini iepurii și puii de mistreț, stîrnind o hărmălaie care ar face cinste celui mai colorat iarmaroc.

Zeci de limbi se aud, zeci de porturi îți se perindă prin fața ochilor. Belșugul colhoznicilor de la Don se revarsă într-o larmă continuă, în care se aud rîsete și strigături, vorbe de duh sau șuguieli căzăcești.

★

Seara, cînd dinspre fluviu adie o boare plăcută, Rostovul scînteiază în lumini și culori. Din parcul „Lenin" se aude muzica de dans, la intrările teatrelor se opresc zeci de mașini, iar pe faleză, în apropierea undei care clipocește în malurile de granit, se perindă perechi de îndrăgostiți.

Pe schelele construcțiilor se aprind becurile și la lumina lor lucrul continuă. La fiecare trei zile în Rostov e dată spre folosință o nouă clădire, bloc de locuințe sau casă de cultură. Și cu tot acest ritm vertiginos de construcții, rănile războiului n-au fost cu totul șterse. În retragere, hoardele fasciste au ars și nimicit tot ce le-a ieșit în cale. Rostovul s-a ridicat din ruini și s-a împodobit din nou cu minunate case și grădini. Dar în frontalul scrijelit de schije al teatrului „Gorki" am întîlnit, vie încă, amprenta războiului. Și atunci, din nou, mi-a venit în minte cazacul de la marginea orașului, care-și plivea „grădinița" cu cele trei cuvinte. Și privind acel templu al artei, distrus de război, am înțeles mai bine de ce anume acele trei cuvinte și nu altele i-au fost cazacului atît de dragi.

IOAN GRIGORESCU

Vizita delegației bisericii ortodoxe bulgare la Iași

Delegația bisericii ortodoxe bulgare în frunte cu I.P.S. patriarh Kiril — care se află de cîteva zile în țara noastră — a sosit miercuri dimineața în Iași, pentru a vizita bisericile și așezămintele mînăstirești din Moldova.

În gara Iași, înalții oaspeți au fost întîmpinați de P. S. episcop Teofil al Romanului și Hușilor și de un mare număr de preoți și credincioși din localitate. În cursul zilei, membrii delegației au vizitat bisericile monumente istorice din oraș și împrejurimi.

Joi 14 octombrie a.c., I.P.S. patriarh Kiril al Bulgariei și ceilalți membri ai delegației, împreună cu I.P.S. mitropolit Sebastian al Moldovei și Sucevei au luat parte la slujba religioasă ce s-a săvîrșit cu prilejul tradiționalului hram al catedralei mitropolitane. La sfîrșitul slujbei, I.P.S. mitropolit Sebastian a salutat în numele clerului și credincioșilor moldoveni pe I.P.S. patriarh Kiril și pe ceilalți membri ai delegației bisericii ortodoxe bulgare, care ne vizitează țara. A vorbit apoi I.P.S. patriarh Kiril care a mulțumit tuturor pentru calda primire frățească făcută delegației bisericii ortodoxe bulgare, exprimîndu-și convingerea că această vizită va întări și mai mult legăturile dintre bisericile și popoarele noastre. I.P.S. patriarh Kiril și-a încheiat cuvîntarea îndemnînd pe credincioși să lupte cu hotărîre pentru apărarea păcii între oameni și popoare.

(Agerpres)

Șantierele de construcție se pregătesc pentru iarnă

De pe acum, muncitorii și tehnicienii din cadrul Trusturilor de construcții fac pregătiri intense pentru a asigura continuarea lucrului pe șantiere și în timpul iernii. Studiind documentația sovietică cu privire la mijloacele de încălzire a spațiilor interioare ale clădirilor unde se execută lucrări de finisaj, un colectiv de tehnicieni de la Trustul de construcții nr. 9 Cluj a reușit să pună la punct prototipul unui aparat pentru uscarea rapidă a tencuielilor interioare în timp de iarnă. Aparatul are o greutate de aproximativ 2.000 kg. El produce aer cald, uscat, care este trimis apoi prin conducte metalice în încăperile clădirilor aflate în construcție. În acest fel durata de uscare a tencuielilor în timp de iarnă se reduce de aproximativ 5 ori, creînd totodată condiții prielnice pentru efectuarea operațiilor interioare de finisaj ca: montarea dușumelelor, zugrăveli, vopsiri, etc. În prezent, la Trustul nr. 9 din Cluj se construiesc încă 2 aparate.

O instalație asemănătoare, în greutate de numai 700 kg. a fost realizată la Trustul nr. 7 construcții Petroșani. În atelierele de la Livezeni, care aparțin trustului, se montează acum încă 5 instalații de acest gen. Ele vor fi folosite în timpul iernii pentru a grăbi terminarea lucrărilor la locuințele ce se ridică pentru minerii din bazinul carbonifer Petroșani.

(Agerpres)

Noi lucrări ale artiștilor noștri plastici

Lupta partidului constituie un minunat și bogat izvor de inspirație pentru creația artiștilor plastici din țara noastră.

Numeroase lucrări evocă momente impresionante din trecutul de luptă eroică a partidului, altele oglindesc aspecte grăitoare din viața nouă, fericită, din munca liberă, creatoare, pe care poporul, în frunte cu cei mai buni fii ai săi, comuniștii, o desfășoară pentru construcția socialistă.

„O zi mult așteptată" de Tiberiu Krausz, „Gărzile patriotice din 1944" de Anastase Anastasiu, „Miting muncitoresc la Iași în 1920" de Nicolae Popa, „Eliberarea unui lagăr de deținuți politici" de Mimi Șaraga-Maxy, „Donca Simo" de Athila Zigmund, „Înfrățirea minorităților naționale la o serbare cîmpenească" de Teodor Harșia, „Primirea drapelului de producție" de Bela Nagy Abodi, „Belșug la prînzul colectivistului" de Nicolae Butnariu, sînt cîteva din lucrările recente ale artiștilor noștri plastici.

Printre lucrările realizate de sculptori sînt: „Iozsa Bela" de Alexandru Pușkaș, „Pregătirea grevei din 1933 la Atelierele Griviția" de T. Ionescu, „13 Decembrie" de Emil Mereanu, „Alianța dintre muncitori și țărani" de Zoe Bălcoianu, „Noi construcții la Bicaz" de Emeric Nagy.

(Agerpres)

Premieră teatrală la Tg. Mureș

TG. MUREȘ (de la corespondentul nostru). — În prezența a peste 1.000 spectatori, miercuri seara a avut loc la Teatrul Secuesc de Stat din Tg. Mureș, premiera piesei „Facla", de scriitorul maghiar Gyula Illyes din R.P. Ungară, de două ori laureat al premiului „Kossuth".

Premiera a însemnat un succes deosebit pentru colectivul teatrului. Aplauze îndelungate au răsplătit interpretarea realizată de actorii György Kovacs, Laureat al Premiului de Stat, artist emerit al R.P.R. (în rolul lui Kossuth), Marton Andrasi (în rolul lui Jozsa), Otto Szabo (în rolul generalului Görgelyi).

Direcția de scenă, semnată de Ernő Szabo, Laureat al Premiului de Stat, artist emerit al R.P.R., a contribuit din plin la succesul spectacolului.

Colonizări de vînat

În anii puterii populare, în vederea ridicării productivității fondurilor de vînătoare, s-a inițiat o acțiune de repopulare a păduricilor cu specii de vînat cu valoare economică ridicată, ca de pildă, căprioare, cerbi-lopătari, mufloni, fazani și potîrnichi. Ministerul Agriculturii și Silviculturii a colonizat căprioare în cuprinsul ocoalelor silvice „Griviția Roșie"-regiunea Bîrlad, Ianca-regiunea Galați și Segarcea-regiunea Craiova. De asemenea, cerbi-lopătari s-au colonizat în cuprinsul ocolului silvic Țigănești-regiunea București, iar mufloni aduși din R. Cehoslovacă în parcul Valea-Lungă de lîngă orașul Brad.

Faptul că fazanul s-a aclimatizat în țara noastră a dus, în ultimii ani, la refacerea fazaneriilor de la Timișoara, Chișineu-Criș și la construirea și amenajarea altor fazanerii mari la Drăgănești, Ghimpați, Pișchia și Miersig, care au rolul de pepiniere de vînat. Anul acesta s-au colonizat cîteva mii de pui de fazani în pădurile Cioflecu și Manaffu din regiunea București, unde n-au mai existat fazani, urmînd ca în anul 1955 să se colonizeze cu pui de fazani încă cinci păduri care, la rîndul lor, vor forma stațiuni de repopulare pentru fondurile de vînătoare din jur.

Azi, alegeri în R. D. Germană

Cuvîntarea rostită de Wilhelm Pieck

BERLIN 16 (Agerpres). — A.D.N. transmite: La 15 octombrie, Wilhelm Pieck, președintele Republicii Democrate Germane, a rostit o cuvîntare radiodifuzată consacrată apropiatelor alegeri pentru Camera Populară a R. D. Germane. În cuvîntarea sa, Wilhelm Pieck a spus printre altele:

Dragi compatrioți!

Bărbați, femei și tineri din Republica Democrată Germană!

În ajunul alegerilor populare mă adresez vouă, chemîndu-vă să vă exprimați în unanimitate la 17 octombrie voința voastră de pace, năzuința spre restabilirea unității naționale a Germaniei, spre o muncă pașnică în numele fericirii și prosperității oamenilor muncii. Rezultatele alegerilor din 17 octombrie au o importanță uriașă pentru viața și viitorul fiecărui cetățean al Republicii noastre și a întregului popor german.

Principala chestiune care se pune fiecărui cetățean care are drept de vot este următoarea: pace sau război? Unitatea patriei noastre sau adîncirea continuă a scindării ei? Apelul electoral al Frontului Național al Germaniei Democrate este un program al păcii și unificării Germaniei pe o bază democrată.

De milioane de ori bărbații și femeile, tinerii și tinerele Republicii noastre au cîntat minunatele cuvinte ale imnului nostru național: „Fie ca lumina păcii să strălucească, ca nici o mamă să nu-și deplîngă vreodată fiul". Dar în apusul patriei noastre și dincolo de Ocean există forțe care vor să stingă lumina păcii și să cufunde din nou Germania în noaptea îngrozitoare a războiului.

La Londra, miniștrii Afacerilor Externe ai statelor occidentale au dus tratative cu Adenauer despre felul în care să înarmeze Germania occidentală și s-o transforme într-un cap de pod în vederea unui nou război. N-au trecut nici douăzeci de ani din ziua cînd Hitler a declarat, în martie 1935, la introducerea serviciului militar obligatoriu, că el va crea o armată cu un efectiv de 500—600 mii oameni. Acesta a fost începutul. Sfîrșitul a fost însă că 5—6 milioane bărbați și tineri germani au fost înmormîntați în gropi comune, iar în patrie au pierit sute de mii de femei, copii și bătrîni. Acum auzim din nou:

— Bonn-ul se mulțumește cu o armată avînd un efectiv de 500.000 oameni.

Amintind că încă cu 20 de ani în urmă, el a prevenit poporul german împotriva primejdiei militarizării Germaniei, care duce la război, Wilhelm Pieck a spus:

Datoria și răspunderea îmi ordonă mie, ca președinte al Republicii Democrate Germane, să declar astăzi din nou tuturor concetățenilor mei: înarmarea Germaniei occidentale amenință existența poporului german...

Trecînd la problema unificării Germaniei, Wilhelm Pieck a spus:

Poporul german cere pe bună dreptate să i se acorde locul ce-i revine ca națiune egală în drepturi în familia popoarelor iubitoare de pace. Premiza necesară și firească pentru aceasta este încheierea tratatului de pace cu Germania. Pentru aceasta este necesară convocarea unei conferințe a celor patru puteri, la lucrările căreia trebuie să fie atrași de asemenea reprezentanții celor două părți ale Germaniei, pe bază de egalitate în drepturi.

Prin tratative pot fi soluționate problemele unificării Germaniei, inclusiv problema ținerii de alegeri libere pe întreaga Germanie. O dovadă a acestui fapt o constituie după lucrările încununate de succes ale conferinței de la Geneva, noile propuneri extrem de importante făcute de V. M. Molotov, conducătorul delegației guvernamentale sovietice, în cuvîntarea sa rostită la Berlin cu prilejul celei de a 5-a aniversări a constituirii Republicii Democrate Germane. Delegația guvernamentală a marii Republici Populare Chineze și cele ale țărilor de democrație populară din Europa și Asia, au declarat în unanimitate că sînt gata să ajute poporul german în lupta sa pentru pace și unitate. Aproape concomitent cu aceasta, reprezentantul marelui popor indian s-a pronunțat la ședința Adunării Generale a O.N.U. în sprijinul cererilor poporului german cu privire la unificarea pașnică și la încheierea tratatului de pace. Peste jumătate din întreaga omenire își exprimă astăzi solidaritatea activă cu germanii iubitori de pace, al căror bastion de nădejde este Republica Democrată Germană.

Referindu-se la apropiatele alegeri pentru Camera Populară a R.D. Germane, Wilhelm Pieck a chemat populația să voteze împotriva pregătirilor de război în Germania occidentală, să voteze pentru lista unică a Frontului Național al Germaniei Democrate.

La 17 octombrie, trebuie să se ia de asemenea în unanimitate atitudine împotriva pactului militar de la Londra, pentru menținerea păcii, pentru încheierea unui tratat general european de securitate colectivă.

Chem pe toți alegătorii, a spus în încheierea cuvîntării sale președintele Wilhelm Pieck, să-și dea votul pentru cauza întăririi și consolidării Republicii Democrate Germane, pentru înflorirea ei continuă, ca primul stat cu adevărat iubitor de pace din istoria Germaniei.

Poporul german votează pentru unitate, pace și un viitor fericit

Prin telefon de la trimisul nostru special

Azi, în Republica Democrată Germană au loc alegeri pentru Camera Populară și pentru organele locale ale puterii de stat. Acest eveniment, pregătit de mai multă vreme, este așteptat cu încredere și răspundere de masele largi ale tuturor germanilor cinstiți. Aceste alegeri au semnificația adîncă a unei puternice manifestări pentru unitatea Germaniei și pentru pace. De acest lucru m-am putut convinge cu atît mai bine cu cît într-o scurtă călătorie prin mai multe centre ale R. D. Germane am avut prilejul să discut cu oameni de cele mai diferite categorii, făcînd parte din cele mai diferite partide politice, iar unii dintre ei fiind recent veniți din Germania occidentală.

Arhitectul Kurt Junghaus, care locuiește pe Krusemark Strasse din Berlin, este membru al Partidului Socialist Unit. El mi-a vorbit despre intensele pregătiri pentru alegeri la care a participat în calitatea sa de arhitect. Cismarul Otto Kelle, de pe aceeași stradă, nu a făcut parte după război din nici un partid. În legătură cu diferite probleme politice el are păreri care nu concordă întotdeauna cu punctul de vedere al politicii Frontului Național. Totuși, pentru prima dată, Otto Kelle a devenit un militant activ în cadrul campaniei electorale. „Sînt pentru unitate — mi-a spus el — și voi fi întotdeauna alături de cei care dovedesc prin fapte că luptă pentru unitate". Or, acum, pentru Otto Kelle este limpede un lucru: Adenauer este împotriva unității Germaniei și în favoarea reînarmării rapide a Germaniei occidentale, în timp ce R. D. Germană este un bastion al luptei pentru unitatea Germaniei, pentru pace.

Tineretul berlinez și-a exprimat de asemenea punctul de vedere în legătură cu alegerile de azi. Chiar și pentru mulți dintre cei care nu au participat activ la viața politică a devenit limpede că R. D. Germană înseamnă pace și posibilitatea unui viitor fericit. Dimpotrivă, după cum se știe, în Germania occidentală au fost chemate zilele acestea sub arme noi contingente de tineri — ca să nu mai vorbim de cei 200.000 de tineri vînduți de Adenauer legiunii străine. Acest fapt explică de ce cu prilejul celei de a 50-a aniversări a înființării primei organizații muncitorești de tineret, în afara membrilor Tineretului Liber German, au venit din proprie inițiativă deosebit de mulți tineri neorganizați și mai ales deosebit de mulți tineri din Berlinul occidental.

Asupra lui Erich Gabsch anii în care a fost prizonier de război în Anglia și-au exercitat influența lor. Întors la Leipzig lucrează în prezent în uzinele metalurgice „Kirov" din acest oraș. Opiniile lui nu sînt lipsite de confuzie. Dar spune: „Dacă e vorba să aleg între pace și război, între unitatea și desmembrarea Germaniei, eu aleg pacea și unitatea. La 17 octombrie eu îmi voi afirma punctul meu de vedere în această privință; deci voi vota pentru Frontul Național".

La Erfurt am stat de vorbă cu Rolf Weingard, care lucrează la uzinele „Pels", venit numai de cîteva zile din Germania occidentală, unde locuise la Kassel. „Am plecat de acolo — mi-a declarat el — fiindcă nu găseam de lucru, deși aș fi muncit orice. Aici am găsit imediat de lucru și am căpătat locuință. Nici odată pînă acum familia mea nu și-a avut existența asigurată". Sînt multe lucruri pe care Rolf Weingard încă nu și le explică în legătură cu realitățile din R. D. Germană. „Știu însă bine un lucru — adaugă el — că votînd pentru Frontul Național, votez împotriva șomajului de care încă mai suferă atîția prieteni ai mei pe care i-am lăsat în Germania occidentală".

Marea majoritate a populației din R. D. Germană al cărei nivel de viață a crescut atît de mult în ultimii ani, votează azi și pentru continua ridicare a nivelului de trai și pentru reconstrucție și pentru asigurarea viitorului fericit al copiilor. Procentul celor care au verificat listele electorale spre a vedea dacă sînt înscriși este într-adevăr impresionant. Pînă eri dimineață 97,6 la sută din numărul total al alegătorilor au verificat aceste liste electorale. Prelutindeni, în ultimele zile, în adunări cetățenești, de bloc, de-străzi sau de cartier, s-au dezbătut cele mai actuale probleme privind viitorul Germaniei, legate de alegeri. În urma acestor adunări au apărut la ferestrele foarte multor case mici afișe scrise de mînă, care arată hotărîrile luate în unanimitate, sau în majoritate. Foarte multe dintre acestea cuprind hotărîrea locuitorilor de a veni în grup în cele dintîi ore ale dimineții spre a vota candidații Frontului Național.

Am participat la o adunare cetățenească din Erfurt vest, districtul 62. Aici a vorbit și un cetățean venit din vestul german, Seemann, arătînd situația economică tot mai rea a maselor din Germania occidentală. Apoi, a comparat această situație cu viața pe care a găsit-o el în R. D. Germană. Sînt numeroși germani veniți din vest, care vorbesc în cadrul adunărilor electorale despre viața de „dincolo". Ei se bucură de multă atenție din partea participanților, fiindcă constituie cea mai bună mărturie a realizărilor Republicii Democrate Germane. La adunarea din Erfurt vest au luat cuvîntul numeroși cetățeni, arătîndu-și cele mai diferite puncte de vedere, aducînd critici administrației publice. Cu toții însă și-au arătat hotărîrea de a apăra la 17 octombrie interesele poporului german, ceea ce este tot una cu a vota pentru candidații Frontului Național.

Alegerile din R. D. Germană au un puternic ecou și în Germania occidentală, unde în special după conferința de la Londra și după discursul rostit de tovarășul Molotov la ședința festivă cu prilejul celei de a 5-a aniversări a R. D. Germane, interesul și simpatia pentru R. D. Germană se fac tot mai simțite în rîndul maselor populare. Acest fapt reiese și din presa vest-germană, care se simte obligată să calomnieze zilnic R. D. Germană și alegerile, în articole care uneori cuprind întreaga primă pagină. Aceste ziare se așteaptă la o victorie masivă a Frontului Național în alegeri și încearcă să explice opiniei publice din Germania occidentală că această victorie trebuie ignorată. Argumentele lor însă nu stîrnesc decît hazul și în același timp revolta oricărui german cinstit, care are posibilitatea să compare situația din cele două părți ale Germaniei. De altfel, disensiunile care au izbucnit în ultimele zile în sînul coaliției guvernamentale de la Bonn și care se agravează tot mai mult, în ciuda intervenției lui Adenauer, sînt o dovadă a șubrezeniei regimului din vestul german.

Campania electorală a luat sfîrșit cu discursul radio-difuzat al tovarășului Wilhelm Pieck. Azi la ora 8 dimineața localurile de vot se vor deschide pentru ca poporul german să-și afirme hotărîrea de a menține pacea, de a dobîndi unitatea și de a-și făuri un viitor fericit. Atmosfera de dezbatere și lămurire a tuturor problemelor legate de viitorul Germaniei care a domnit pretutindeni în ultimele zile, arată că poporul german este conștient de importanța votului său și că face uz de el pentru pace, unitate și un viitor mai bun.

AL. CORNESCU

BERLIN, 17 octombrie.

A noua sesiune a Adunării Generale a O.N.U.

U.R.S.S. cere includerea pe ordinea de zi a problemei acţiunilor agresive sprijinite de S.U.A. în regiunea Taivan

Scrisoarea adresată de A. I. Vişinski preşedintelui Adunării Generale

NEW YORK 16 (Agerpres). — TASS transmite: A. I. Vişinski, şeful delegaţiei U.R.S.S. la cea de a 9-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U., a adresat la 15 octombrie lui Van Kleffens, preşedintele celei de a 9-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U., o scrisoare în care cere să se includă pe ordinea de zi a actualei sesiuni a Adunării Generale ca problemă urgentă şi importantă următorul punct: „Cu privire la acţiunile agresive împotriva Republicii Populare Chineze şi la răspunderea ce revine flotei maritime militare a S.U.A. pentru aceste acţiuni". La scrisoare sînt anexate o notă explicativă şi un proiect de rezoluţie în această problemă.

Nota explicativă cu privire la acţiunile agresive împotriva Republicii Populare Chineze şi la răspunderea ce revine flotei maritime militare a S.U.A. pentru aceste acţiuni

„In urma încetării războiului din Coreea şi a restabilirii păcii în Indochina s-au creat condiţii favorabile pentru reglementarea celorlalte probleme internaţionale nerezolvate şi pentru micşorarea continuă a încordării internaţionale. Acest lucru este valabil de asemenea şi în privinţa Asiei şi Extremului Orient, unde au rămas pînă în prezent probleme nereglementate, care au o deosebită însemnătate pentru menţinerea păcii în această parte a globului. Una din aceste probleme importante este problema Taivanului, care a fost cotropit de forţele armate ale S.U.A. prin violenţă, încălcîndu-se drepturile suverane ale Chinei şi acordurile internaţionale corespunzătoare şi care continuă să se afle sub controlul lor militar.

In ultima vreme situaţia din regiunea Taivan şi a mărilor Chinei nu numai că nu s-a îmbunătăţit, ci dimpotrivă, s-a agravat în legătură cu acţiunile agresive tot mai dese împotriva Republicii Populare Chineze întreprinse de forţe armate, controlate de flota a 7-a a S.U.A. Acest fapt îşi găseşte expresie în atacuri provocatoare săvîrşite sistematic de vase şi avioane militare gomindaniste împotriva oraşelor chineze şi a insulelor de lîngă litoralul Chinei.

La acţiunile provocatoare împotriva Republicii Populare Chineze participă în mod direct forţe armate ale S.U.A. — maritime şi aeriene. Vasele S.U.A. desfăşoară demonstraţii militare provocatoare în apropierea litoralului Chinei şi oferă protecţie vaselor şi avioanelor ciankaişiste, care execută acţiuni provocatoare împotriva R.P. Chineze.

Vasele şi avioanele gomindaniste efectuează atacuri pirateresti în largul mării împotriva vaselor de comerţ a diferite ţări, capturează aceste vase şi se dedau la brutale acte de violenţă faţă de echipajele acestora.

Situaţia care s-a creat în regiunea Taivanului şi mărilor Chinei în urma acestor acţiuni ale S.U.A. transformă această regiune într-un focar de război în Extremul Orient, cu toate consecinţele primejdioase ce decurg de aici.

In urma acţiunilor agresive ale forţelor armate ale S.U.A. s-a creat în această regiune o situaţie primejdioasă, care ar putea avea consecinţe serioase pentru cauza păcii şi securităţii popoarelor. Răspunderea directă pentru situaţia creată o poartă cercurile agresive din S.U.A., care după încetarea războiului din Coreea şi restabilirea păcii în Indochina transformă regiunea Taivanului şi a mărilor Chinei într-un nou focar de război, creează o primejdie serioasă pentru pace şi agravează situaţia internaţională.

Delegaţia U.R.S.S. consideră că o asemenea situaţie, de natură a periclita pacea şi securitatea în Extremul Orient, justifică includerea pe ordinea de zi a Adunării Generale a acestei probleme urgente şi importante".

Proiectul de rezoluţie cu privire la acţiunile agresive împotriva Republicii Populare Chineze şi la răspunderea ce revine flotei maritime militare a S.U.A. pentru aceste acţiuni

„Adunarea Generală, constatînd că în ultimul timp, ca urmare a încetării războiului din Coreea şi a restabilirii păcii în Indochina, s-au creat condiţii favorabile pentru reglementarea celorlalte probleme internaţionale nerezolvate şi pentru micşorarea continuă a încordării internaţionale, constatînd cu îngrijorare că în regiunea insulei Taivan şi a mărilor Chinei au loc acţiuni agresive din partea unor forţe armate, controlate de Statele Unite, acţiuni care îşi găsesc expresia în atacuri armate neprovocate împotriva oraşelor şi regiunilor de litoral ale Chinei şi care transformă această regiune într-un nou focar de război şi reprezintă o serioasă primejdie pentru pace, stabilind de asemenea că forţele armate care îşi au baza în regiunea arătată săvîrşesc atacuri pirateresti în largul mării împotriva vaselor comerciale a diferite ţări, capturează aceste vase, se dedau la brutale acte de violenţă faţă de echipajul acestora.

Condamnă aceste acţiuni agresive care creează o primejdie pentru menţinerea păcii şi securităţii în Extremul Orient, recomandă guvernului Statelor Unite, care poartă răspunderea pentru situaţia creată în această regiune, să ia măsurile necesare pentru a pune capăt acţiunilor agresive menţionate, precum şi atacurilor pirateresti împotriva vaselor diferitelor ţări".

Eşecul unei manevre americane menită să ascundă agresiunea armată a S.U.A. împotriva Taivanului

NEW YORK 16 (Agerpres). — După cum s-a mai anunţat, la 10 octombrie, Ciu En-lai, ministrul Afacerilor Externe al R. P. Chineze a adresat lui Dag Hammarskjoeld, secretar general al O.N.U. o telegramă pentru a fi înmînată lui Van Kleffens, preşedintele celei de a 9-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U. In această telegramă sînt expuse fapte dovedind că S.U.A. întreprind o agresiune armată împotriva teritoriului chinez Taivan, iar secretarul general al O.N.U. este rugat să difuzeze textul ei integral în rîndurile tuturor delegaţilor la Adunarea Generală a O.N.U., cu excepţia reprezentanţilor gomindanului ciankaişist.

Incercînd să împiedice informarea delegaţilor la Adunarea Generală a O.N.U. asupra faptelor incontestabile dovedind agresiunea americană împotriva Taivanului, delegaţia S.U.A. a căutat să exercite presiuni asupra lui Hammarskjoeld cerîndu-i să nu distribuie telegrama lui Ciu En-lai. Or, după cum relatează agenţia France Presse, secretarul general al O.N.U. a respins această cerere.

Hammerskjoeld a declarat că această cerere a delegaţiei americane este contrară unor precedente bine stabilite, deoarece 37 comunicări ale R. P. Chineze au fost deja transmise membrilor O.N.U. Secretarul general a adăugat că o excepţie în această regulă nu-i este „deloc justificată".

Rezoluţia Comitetului Politic Special al O. N. U. privitor la plîngerea Birmaniei

NEW YORK 16 (Agerpres).—TASS transmite: La 15 octombrie Comitetul Politic Special a încheiat discutarea plîngerii Birmaniei împotriva acţiunilor agresive ale bandelor gomindaniste. Comitetul a adoptat în unanimitate o rezoluţie în care se arată că trupele gomindaniste aflate în Birmania „trebuie dezarmate şi internate". Rezoluţia încredinţează guvernul Birmaniei că Adunarea Generală „aprobă şi sprijină ca şi pînă acum eforturile acestui guvern îndreptate spre rezolvarea definitivă a acestei probleme serioase". Rezoluţia cere de asemenea tuturor statelor să ia toate măsurile necesare pentru a preveni acordarea de ajutor trupelor gomindaniste din Birmania.

Reprezentantul gomindanist nu a luat parte la vot.

Sosirea unor delegaţii guvernamentale la Ulan Bator

ULAN BATOR 16 (Agerpres). — TASS transmite: In urma invitaţiei guvernului Republicii Populare Mongole, la 15 octombrie au sosit la Ulan Bator Gheorghe Apostol, prim secretar al C.C. al Partidului Muncitoresc Romîn, membru în Biroul Politic al Partidului Muncitoresc Romîn, şi Grigore Preoteasa, prim locţiitor al ministrului Afacerilor Externe al Republicii Populare Romîne, care au participat la serbările organizate la Pekin cu prilejul Zilei Naţionale a Chinei. Au sosit de asemenea delegaţia guvernamentală a Republicii Cehoslovace, în frunte cu Vaclav Kopeky, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri şi ministru al Culturii al R. Cehoslovace, membru în Biroul Politic al Partidului Comunist din Cehoslovacia, precum şi delegaţia guvernamentală a Republicii Populare Albania, în frunte cu Behar Shtylla, ministrul Afacerilor Externe al R.P. Albania.

La aerodromul din Ulan Bator, oaspeţii au fost întîmpinaţi de Damba, Dugursurun, Sirendib, conducători ai partidului şi guvernului R.P. Mongole, de Jargalsaihan, ministrul Afacerilor Externe al R.P. Mongole, de generalul locotenent Bata, ministrul Apărării de stat al R.P. Mongole, Baga, preşedintele Micului Hural oraşenesc din Ulan Bator. Oaspeţii au fost întîmpinaţi de asemenea de ambasadorii Pisarev (U.R.S.S.); Hon Son Cer (R.P.D. Coreeană); He In (R.P. Chineză).

In aceeaşi zi, oaspeţii au vizitat cavoul lui Suhe-Bator şi Cioibalsan unde au depus coroane de flori.

Cu prilejul sosirii în R.P. Mongolă a delegaţiilor guvernamentale, primul ministru al R. P. Mongole, Tendenbal, a oferit la 15 octombrie un prînz care s-a desfăşurat într-o atmosferă de sinceră prietenie. In seara aceleeaşi zile, oaspeţii au asistat la un concert la Teatrul de stat muzical de dramă.

„Alegerile" din Guatemala

GUATEMALA CITY 16 (Agerpres). — După cum s-a anunţat, la 10 octombrie au avut loc „alegeri" în Guatemala.

Dictatorul Castillo Armas s-a lăudat că în aceste „alegeri" el a obţinut 99% din voturi. Dar el nu a arătat condiţiile de teroare şi samavolnicie în care a decurs această parodie de alegeri şi că datorită noii legi electorale, numai 18% din populaţia ţării a avut drept de vot. Alegerile în Guatemala au avut loc prin vot deschis, buletinele nefiind introduse în urnă, ci depuse pe masă, sub ochii agenţilor lui Armas.

Paralel cu „alegerile" a avut loc un „plebiscit" care s-a desfăşurat în condiţii tot atît de samavolnice. Cetăţeanul guatemalez trebuia să se prezinte la postul de poliţie cel mai apropiat de domiciliul său unde, după ce era legitimat de poliţişti, era întrebat dacă este de părere ca preşedintele Armas să conducă ţara mai departe pe un timp nedeterminat. Cetăţeanul trebuia să răspundă „da" şi în cazul acesta se putea întoarce liniştit acasă; el „putea" să răspundă şi „nu", dar în acest caz el împărtăşea soarta celorlalţi adversari ai regimului.

Scopul vizitei primului ministru al Pakistanului la Washington

WASHINGTON 16 (Agerpres). — După cum anunţă agenţiile de presă, la 15 octombrie a sosit la Washington, ca invitat al guvernului american, primul ministru pakistanez, Mohammed Ali. Premierul pakistanez este însoţit de ministrul Afacerilor Externe al Pakistanului, Zafrullah Khan, şi de ministrul său de finanţe, Ali. De asemenea, s-a anunţat că şeful statului major al armatei pakistaneze, Ayub Khan, a sosit de cîteva zile în capitala Statelor Unite pentru „discuţii militare preliminare".

Printre problemele care vor fi discutate în cursul întrevederilor americano-pakistaneze este şi cea a extinderii „ajutorului" militar american pentru Pakistan. Conducătorii pakistanezi vor căuta astfel să accelereze plecarea primului transport de armament american spre porturile Pakistanului.

In cîteva rînduri

● *Cu prilejul centenarului apărării eroice a oraşului Sevastopol în anii 1854—1855 relevînd marile merite ale acestui oraş faţă de patrie, Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. a decorat oraşul Sevastopol cu ordinul Drapelul Roşu.*

● *La 16 octombrie, V. M. Molotov, prim vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. şi ministru al Afacerilor Externe al U.R.S.S., l-a primit pe Lanka Sundaram, fruntaş al vieţii publice din India, membru al parlamentului, care a sosit în Uniunea Sovietică la invitaţia V.O.K.S.-ului.*

● *Potrivit relatărilor agenţiei France Presse, greva muncitorilor din Londra ia o amploare tot mai mare. Pentru ziua de 17 octombrie se aşteaptă alăturarea la grevă a încă 3.500 de muncitori portuari de la remorchere şi şalupe, ceea ce va face ca transportul pe Tamisa să fie întrerupt.*

G. M. Malenkov şi V. M. Molotov au primit delegaţia parlamentară engleză

MOSCOVA 16 (Agerpres). — TASS transmite: La 16 octombrie, G. M. Malenkov, Preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. şi V. M. Molotov, prim vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. şi ministru al Afacerilor Externe, au primit delegaţia parlamentară engleză care vizitează Uniunea Sovietică, la invitaţia Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Au fost primiţi: lordul Coleraine, şeful delegaţiei, Ness Edwards, şef adjunct al delegaţiei, membrii delegaţiei: ducele de Wellington, lordul Strabolgi, Mott-Radklyffe, Frederick Erroll, Otho Plior-Palmer, Nyxo Browne, Edith Pitt, Ralph Clarke, lordul Listowel, Stanley Evens, George Wigg, Christophel Mayhew, Alaine Burton, Arthur Holt.

In timpul convorbirii, care a durat peste o oră, au fost atinse, într-o atmosferă degajată şi caldă, problemele referitoare la situaţia internaţională şi la relaţiile dintre U.R.S.S. şi Anglia.

La primire a asistat de asemenea W. Hayter, ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al Marii Britanii în U.R.S.S.

Delegaţia parlamentară engleză care a vizitat Uniunea Sovietică a plecat spre patrie

MOSCOVA 16 (Agerpres). — TASS transmite: La 16 octombrie, delegaţia parlamentară engleză, în frunte cu lordul Coleraine, a plecat în Anglia.

Pe aerodromul Vnukovo, pavoazat cu steagurile de stat ale U.R.S.S. şi Marii Britanii, oaspeţii englezi au fost însoţiţi de M. P. Tarasov, vicepreşedinte al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. şi preşedinte al Prezidiului Sovietului Suprem al R.S.F.S.R., precum şi de alţi deputaţi, reprezentanţi ai Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S. şi reprezentanţi ai V.O.K.S.

Delegaţia parlamentară engleză a fost condusă de asemenea de W. Hayter, ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al Marii Britanii în U.R.S.S., precum şi de personalul ambasadei engleze.

Prima şedinţă plenară a Consiliului de Stat al R. P. Chineze

PEKIN 16 (Agerpres) CHINA NOUA transmite: La 15 octombrie a avut loc prima şedinţă plenară a Consiliului de Stat al Republicii Populare Chineze.

La şedinţă au fost discutate şi luate hotărîri cu privire la organizarea şi activitatea Consiliului de Stat. A fost de asemenea adoptat proiectul „Hotărîrilor cu privire la ratificarea tratatelor încheiate cu statele străine", care va fi prezentat spre aprobare Comitetului permanent al Adunării reprezentanţilor populari din întreaga Chină.

După ascultarea raportului prezentat de premierul Ciu En-lai în legătură cu tratativele dintre R. P. Chineză şi Uniunea Sovietică, s-a adoptat textul acordului chino-sovietic cu privire la predarea către R. P. Chineză a cotei sovietice de participaţie în Societatea pentru extragerea şi prelucrarea petrolului, Societatea pentru extracţia de metale neferoase şi rare, Societatea pentru construirea şi repararea de vase şi Societatea pentru organizarea şi exploatarea liniilor aeriene civile, precum şi acordul chino-sovietic de colaborare tehnico-ştiinţifică.

Sesiunea a adoptat de asemenea textul acordurilor chino-albaneze cu privire la colaborarea culturală şi cu privire la colaborarea în domeniul tehnico-ştiinţific, după ce Li Fu-ciun, locţiitor al premierului Consiliului de Stat, a prezentat un raport asupra acestor acorduri.

Declaraţia făcută de Nehru înaintea plecării sale spre Pekin

CALCUTTA 16 (Agerpres) Inainte de plecarea spre Pekin, primul ministru şi ministru al Afacerilor Externe al Indiei, Nehru, a făcut o declaraţie în care a subliniat printre altele că întîlnirea sa cu premierul chinez Ciu En-lai „are o importanţă istorică".

Primul ministru indian a declarat de asemenea că pentru menţinerea păcii nu există altă alternativă decît coexistenţa paşnică şi neamestecul unei ţări în treburile alteia.

O importantă contribuţie la dezvoltarea legăturilor comerciale între R. P. Chineză şi India

Ziarele indiene despre acordul comercial chino-indian

NEW DELHI 16 (Agerpres). — Ziarele indiene comentează în editorialele lor recentul acord comercial încheiat între R. P. Chineză şi India, subliniind marea importanţă a acestui acord pentru ambele ţări. Ziarul „Hindustan Times" subliniază astfel că semnarea acordului comercial între India şi China reprezintă o dovadă că Republica Populară Chineză va respecta cu stricteţe şi va continua să extindă tradiţionalele ei legături comerciale cu India.

Ziarul subliniază că între cele două state există dorinţa sinceră de a întreţine relaţii comerciale în avantajul reciproc. Plecarea primului ministru indian spre Pekin pare să anunţe o eră luminoasă în relaţiile între India şi R. P. Chineză, scrie în încheiere „Hindustan Times".

La rîndul său, ziarul „Statesman" subliniază că actualul acord comercial reprezintă o urmare naturală a acordului chino-indian cu privire la Tibet, scoţînd în evidenţă faptul că ambele ţări vor avea de cîştigat din dezvoltarea legăturilor lor comerciale.

Partidul Comunist Francez cheamă poporul la luptă împotriva acordurilor de la Londra

PARIS 16 (Agerpres). — TASS transmite: In raportul prezentat la plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Francez, Laurent Casanova a relevat că în cele 4 luni care au trecut de la Congresul al XIII-lea al partidului, în viaţa politică a Franţei s-au produs schimbări considerabile, cum sînt: demisia guvernului Laniel-Bidault, încheierea armistiţiului în Indochina şi respingerea de către parlamentul francez a „comunităţii defensive europene".

In actuala situaţie internaţională, a spus în continuare Casanova, reînvierea militarismului german, în pofida respingerii „armatei europene", exercită o influenţă urîaşă asupra ţărilor Europei, deoarece militarismul german a devenit factorul principal al politicii externe a imperialismului american. In această privinţă el determină toate aspectele vieţii franceze. Politica guvernului francez în problema germană este determinată în mod limpede de doi factori principali care constituie baza acordurilor de la Londra: consimţămîntul la înarmarea Germaniei occidentale şi la includerea ei în Uniunea nord-atlantică, şi refuzul de a relua tratativele între cele patru puteri interesate cu privire la reglementarea problemei germane.

El a spus:

Ţelul nostru este clar: să obţinem ca întregul popor francez să facă zid între parlament şi imperialiştii străini care îşi intensifică presiunea, ca poporul să exercite întreaga sa influenţă asupra tuturor acţiunilor guvernului.

In acest scop trebuie să se acţioneze rapid, deoarece guvernul în declaraţiile făcute presei americane şi-a exprimat năzuinţa de a obţine ca parlamentul să adopte hotărîrea în decurs de două luni.

Referindu-se la poziţia pe care o ocupă în această luptă Partidul Comunist Francez, Casanova a declarat: Partidul reafirmă cu hotărîre că este gata să lupte atît în ţară cît şi în parlament împreună cu toate organizaţiile de masă şi politice care se pronunţă împotriva reînvierii militarismului german, cu toţi reprezentanţii acestor organizaţii, independent de persoana lor şi apartenenţa politică.

★

PARIS 16 (Agerpres).— Comitetul Central al Partidului Comunist Francez a adoptat vineri în plenara sa o rezoluţie în care cheamă „poporul Franţei la luptă împotriva acordurilor de la Londra" apreciind că „protestul naţional care a dus la respingerea acordurilor de la Bonn şi Paris, poate şi trebuie să determine şi eşecul acordurilor de la Londra".

SPORT

Campionatele republicane de atletism

Pe stadionul Republicii s-au desfăşurat simbătă întrecerile din cadrul penultimei zile a campionatelor de atletism ale R.P.R. pe anul 1954.

In proba de triplu salt cel mai bun s-a dovedit a fi Virgil Zăvădescu (C.C.A.) care a realizat 14,78 m.

La greutate bărbaţi, recordmanul ţării Gabriel Georgescu (Ştiinţa) s-a arătat constant peste 15 m., cucerind titlul de campion cu o aruncare de 15,29 m. O frumoasă comportare a avut Aurel Raica (Dinamo) clasat pe locul doi cu 15,03 m. Foarte spectaculoasă a fost cursa de 3000 m. obstacole. După ce N. Bunea (C.C.A.) a condus aproape patru ture, el a fost întrecut de tînărul reprezentant al asociaţiei Ştiinţa, G. Cojocaru, care s-a clasat pe primul loc cu timpul de 9'07"4/10.

Proba feminină de aruncarea discului a fost cîştigată de maestra sportului Lia Manoliu (Ştiinţa) cu rezultatul de 44 m.

La săritura cu prăjina, titlul de campion republican a fost cucerit de Mircea Dumitrescu (C.C.A.). El a trecut stacheta înălţată la 4 m., întrecînd pe maestrul sportului Zeno Dragomir (Ştiinţa) 3,90 m., recordmanul probei. Realizînd 1,94 m., Ion Soeter (C.C.A.) a cîştigat şi la această ediţie titlul de campion la săritură în înălţime.

In proba masculină de ştafetă 4×3×2×100 metri, echipa asociaţiei Ştiinţa, sosită pe primul loc, a stabilit un nou record republican cu rezultatul de 1'55" 8/10.

Tot cu un nou record s-a încheiat şi ştafeta feminină de 4×3×2×100 m, cîştigată de reprezentantele asociaţiei Locomotiva în timpul de 2'19"4/10.

Campionatele republicane de atletism pe anul 1954 vor lua sfîrşit astăzi pe stadionul Republicii. Intrecerile vor începe la ora 8. (Agerpres).

Circuitul ciclist al R. P. R.

ORAŞUL STALIN (prin telefon de la trimisul nostru).— Penultima etapă a Circuitului ciclist al R.P.R., desfăşurată ieri pe distanţa Sibiu-Oraşul Stalin, a prilejuit o luptă pasionantă, de la primul pînă la ultimul kilometru.

Plecarea s-a dat din Sibiu în jurul orei 12. Cu toate că au vînt în faţă, cicliştii rulează rapid. Se înregistrează dese hărţuieli, în care excelează C. Şandru şi I. Vasile, dar plutonul nu se destramă. Intregul grup de cicloşti pedalează cu viteză şi după o oră de rulaj sînt parcurşi 35 de kilometri. După Arpaşu de Jos, Constantin Şandru şi E. Norhadian izbutesc să se rupă de pluton şi, după numai cîteva minute de pedalaj dîrz, să la un avans de 500 metri.

Cicliştii din echipa Dinamo I, pe care nu-i mulţumeşte faptul că echipa lor se află pe locul II în clasamentul general, încearcă să evadeze în grup. Componenţii echipei Progresul C.P.C.S. sînt însă atenţi şi la fiecare încercare a dinamoviştilor răspund prompt. Acest duel impune întregului pluton un rulaj deosebit de rapid, astfel că la Sîmbăta de Jos, C. Şandru şi E. Norhadian sînt ajunşi.

Regruparea alergătorilor nu duce la o încetinire a cursei. Alţi ciclişti încearcă pe rînd să fugă. La una din tentative se desprind din pluton Eugen Mihăilă, Bernard Rosenberg şi Ştefan Sebe. De el se alătură imediat Marin Niculescu, C. Şandru, E. Norhadian, N. Vasilescu, Andrei Folbert, Martie Ştefănescu şi Dumitru Ţupa. Cei zece alergători se înţeleg bine, se schimbă pe rînd la conducere şi îşi măresc mult avansul faţă de restul cicliştilor.

La intrarea în Oraşul Stalin, plutonul fruntaş merge tot compact. Duelul final începe înainte cu 300 metri de start, printr-un sprint al lui Ştefan Sebe; pe ultima sută de metri Sebe este însă ajuns şi întrecut de Marin Niculescu, Şandru şi Vasilescu.

Clasamentul etapei are următoarea înfăţişare: 1) Marin Niculescu 3h46'39" (timp cu bonificaţie); 2) C. Şandru 3h 46'54" (timp cu bonificaţie); 3) N. Vasilescu 3h 47'09". D. Ţupa, A. Folbert, Şt. Sebe, B. Rosenberg, E. Norhadian, E. Mihăilă şi M. Ştefănescu au sosit, în această ordine, în acelaşi timp cu N. Vasilescu. După aproape cinci minute sosesţe un pluton de 30 de concurenţi, între care se află şi I. Hora, C. Dumitrescu, C. Istrate, Şt. Ştefu, G. Moiceanu.

Clasamentul general individual este următorul: 1) C. Dumitrescu 44h 15'25"; 2) Şt. Ştefu 44 h 18'37"; 3) C. Istrate 44 h 20'27" 4) M. Niculescu 44 h 22'37"; 5) G. Moiceanu 44 h 29'00". Pe echipe continuă să conducă Progresul C.P.C.S., urmat de Dinamo I.

Ultima etapă a circuitului ciclist se dispută astăzi pe distanţa Oraşul Stalin—Bucureşti. Sosirea urmează să aibă loc în jurul orei 13,30 pe Stadionul 23 August din Bucureşti.

T. RESMERIŢĂ

Ştire

● Astăzi după amiază, cu începere de la ora 15.30, pe stadionul „23 August" va avea loc cel mai important joc din cadrul returului campionatului categoriei A la fotbal: întîlnirea dintre echipele bucureştene Dinamo şi C.C.A.

Dată fiind importanţa acestui meci, repriza a doua va fi transmisă pe posturile noastre de radio cu lungimile de undă 351, 285 şi 261 m. de la ora 16,25.

BANCA DE STAT A REPUBLICII POPULARE ROMINE
Direcţia Operaţiilor cu Străinătatea
LISTA DE CURSURI Nr. 18
A BANCII DE STAT A REPUBLICII POPULARE ROMINE
în vigoare cu începere de la 4 octombrie 1954

Denumirea valutei	Unităţi cotate	Curs în lei
Rubla	1 rublă	1,50
Coroana cehoslovacă	100 coroane	83,33
Coroana daneză	100 coroane	86,87
Coroana islandeză	100 coroane	36,84
Coroana norvegiană	100 coroane	84,00
Coroana suedeză	100 coroane	115,83
Dolarul canadian	1 dolar	6,19
Dolarul S.U.A.	1 dolar	6,00
Florinul	100 florini	157,89
Forintul	100 forinţi	51,15
Francul belgian	100 franci	12,00
Francul elveţian	100 franci	139,98
Francul francez	100 franci	1,71
Leka	100 leka	12,00
Leva	100 leva	88,23
Lira egipteană	1 liră	17,28
Lira italiană	100 lire	0,96
Lira sterlină	1 liră	16,81
Lira turcească	100 lire	214,25
Marca finlandeză	100 mărci	2,64
Marca R D G.	100 mărci	270,0
Rupia indiană	100 rupii	126,45
Şilingul austriac	100 şilingi	23,08
Zlotul	100 zloţi	150,00

Săptămîna internaţională

Desene de VAL MUNTEANU, GH. CHIRIAC şi CIK DAMADIAN.

„Controlul" armamentelor

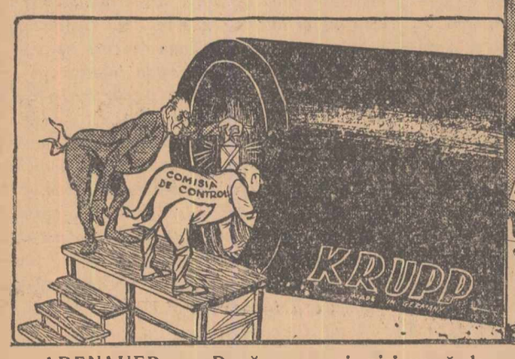

ADENAUER: — După cum vezi, nici urmă de armament!...

CETĂŢEANUL AMERICAN: — Două partide, un singur program!

Luna viitoare, vor avea loc alegeri în S.U.A. In cercurile politice se cîntăresc febril şansele fiecăruia din cele două „mari partide".

— Sînt foarte periculoşi: au reuşit să ne scape rîndul trecut...

17 familii evreeşti care s-au refugiat în Israel în timpul urgiei hitleriste reîntorcîndu-se în Germania occidentală au fost internate într-un lagăr

DELEGATUL AMERICAN LA O.N.U.: N-avem timp să ne ocupăm de admiterea R.P. Chineze la O.N.U.!...

Sub presiunea delegaţiei S.U.A., problema admiterii R. P. Chineze în O.N.U. nu a fost înscrisă pe ordinea de zi a actualei sesiuni.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA Piaţa Scînteii — Tel. 7.60.10—7.60.20 Abonamentele se primesc la toate oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii voluntari din întreprinderi şi instituţii. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".
C. 09735